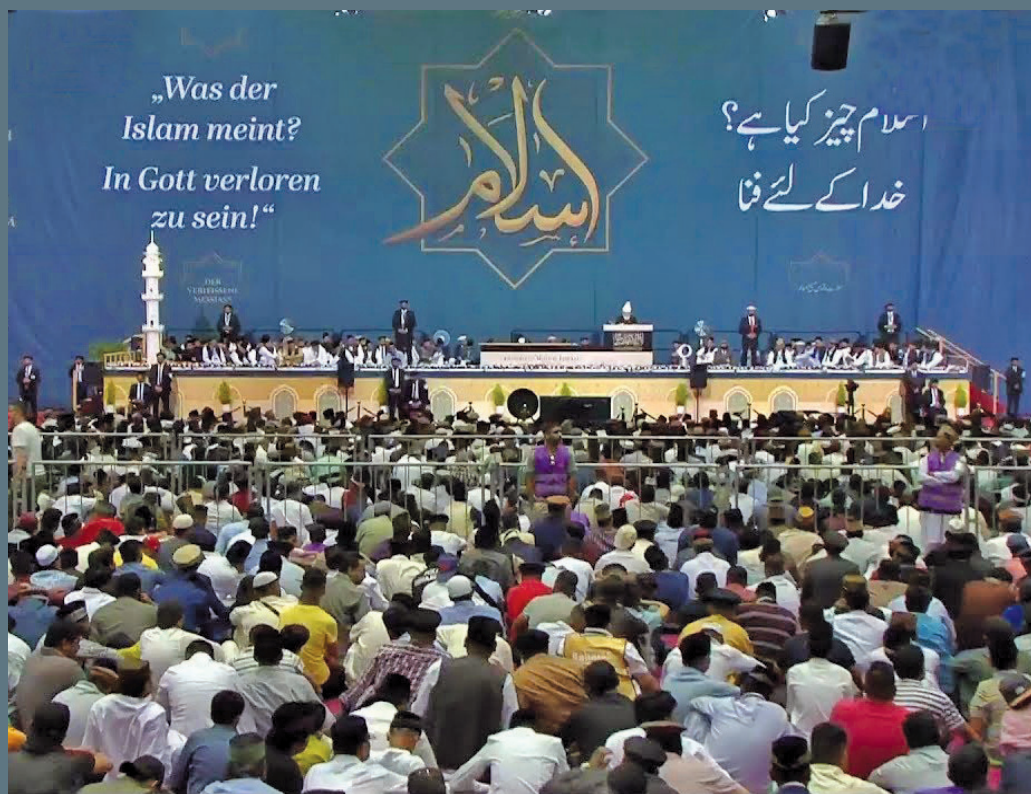

AKTIV ISLAM

Oktober-december 2019

www.aktivislam.dk

Årgang 60

Islam – en religion af
fred og medfølelse

Harmoni gennem
uddannelse:
Hazrat Khalifatul Masih
V taler i UNESCO

Islam - verdens
fremtidige religion

En storslået forudsigelse om de sidste dage

Hazrat Huzaifa(ra) beretter at den Hellige Profet (sa) sagde:

“Profetdømmet vil blive i blandt jer så længe Allah ønsker det. Derefter vil Han lade det ophøre. Derefter vil kalifatet blive etableret på profetdømmets grundlag, og det vil forblive så længe Allah vil. Derefter vil Han lade det ophøre. Derefter vil despotiske styrer forblive i blandt jer, så længe Allah vil. Derefter vil Han lade det ophøre. Derefter vil tyranske styrer forblive i blandt jer, så længe Allah vil. Derefter vil han lade det ophøre. Efter dette vil kalifatet genopstå på profetdømmets grundlag.”

Herefter blev den Hellige Profet (sa) tavs.

(Musnad Ahmad bind 5, side 342, Hadith nummer 17939. Mishkat ul Masabih, Kitabur-Riqaq, Bab Al-Anzar wal-Tabzir)

Note:

As. er en forkortelse for alihissalam, dvs. fred være over ham

Sa. er en forkortelse for sallallahu alihi wa sallam, dvs. Allahs fred og velsignelser være over ham

AKTIV ISLAM

Oktober-december 2019

<p>4 Islam –
en religion af fred og
medfølelse</p> <p>16 Harmoni gennem uddannelse:
Hazrat Khalifatul Masih V taler i
UNESCO</p> | <p>23 Formålet med den lovede
messias' advent</p> <p>30 Islam - verdens
fremtidige religion</p> <p>36 Vores Gud – en Levende Gud
Eksempler på et levende
forhold til Gud</p> |
|--|--|

Hovedansvarlig

Mohammad Zakaria Khan

Redaktion

Muhammad Akram
Naimatullah Basharat
Balaj Mahmood

Henvendelse til:

Islams Ahmadiyya Menighed
Eriksminde Alle 2
2650 Hvidovre
Tlf: 36 75 35 02 Fax : 37 75 00 07
www.aktivislam.dk : www.alislam.dk

ISSN: 0108-7290

Vi er på et 'kritisk tidspunkt i historien', hvor udbruddet af en verdenskrig er blevet mere og mere sandsynligt. Fra det Sydkinesiske Hav, til Nordkorea og Iran - brændpunkter har truet med at bryde ud i regulær krig. Masseindvandring har forårsaget uro igennem det vestlige samfund. Internationale blokke har dannet, mellem nationer med økonomiske handelskrige, en ny norm. Atomvåben besat af mange nationer betyder en verden med utænkelige konsekvenser. På denne baggrund har Hans Hellighed, Hazrat Mirza Masroor Ahmad (ABA), den Globale Leder af Islams Ahmadiyya Menighed, leveret et vigtigt budskab om, hvordan man kan opnå fred i den nuværende globale situation. Talen blev leveret under den ordinære konvention (Jalsa Salana) Tyskland af Islams Ahmadiyya Menighed, d. 6. juli 2019 til et publikum på mere end 1000 ikke-Ahmadi gæster. Vi præsenterer den officielle udskrift af talen leveret af Hans Hellighed ved denne lejlighed. Vi opfordrer vores læsere til at benytte sig af denne banebrydende tale, som skitserer en plan for langvarig fred og giver en detaljeret geopolitisk analyse af verdenskrisen.

Islam – en religion af fred og medfølelse

Efter recitering af Tashahhud, Ta'awwuz og Bismillah, Hans Hellighed, Hazrat Mirza Masroor Ahmad (ABA), Globale Leder af Islams Ahmadiyya Menighed, sagde:

‘Alle ærede gæster - Assalamo Alaikum Wa Rahmatullahe Wa Barakatohu - fred og velsignelser af Allah være med jer alle.

Først og fremmest vil jeg gerne benytte lejligheden til at takke alle vores gæster, der er kommet for at deltage i vores årlige kovention, det vil sige ‘Jalsa Salana’. Denne Jalsa Salana er en ren religiøs sammenkomst, hvor Ahmadi muslimer slutter sig sammen af hensyn til at øge deres spiritualitet og moral og fremme deres religiøse viden. Under vores kovention her i Tyskland, er det blevet en tradition for os at holde en session specielt til gavn for vores muslimske og ikke-muslimske gæster, og det er til

dette formål, at vi er samlet her i denne tid.

Nogle af jer har deltaget til vores arrangementer tidligere og vil være opmærksomme på den overbevisning Islams Ahmadiyya Menighed har. Dog vil der være andre gæster, der har sluttet sig til os for første gang, for at lære om vores samfund og om vores tro og praksis. Ved nu, kan sådanne gæster være opmærksomme på, at Islams Ahmadiyya Menighed er en sekt inden for Islam, der blev grundlagt af hensyn til den åndelige reformation af menneskeheden, i overensstemmelse med en profeti af grundlæggeren af Islam, Profeten Muhammed (fred og velsignelser af Allah være med ham) vedrørende de senere dage.

Det er et naturligt fænomen, der ikke kun gælder sekulære organisa-

tioner, men også religiøse samfund, at med tidens gang vil tilhængerne af en bestemt bevægelse eller tro begynde at afvige fra dets oprindelige lære og bevæge sig væk fra dets centrale overbevisning. Som et resultat af dette, kommer der på et tidspunkt i livet hos alle grupper eller samfund, hvor de har brug for en form for genoplivelse. Ellers vil de uddø eller udvikle sig til noget andet, der ingen lighed har med deres oprindelige tilstand.

Vi mener, at når det kommer til de religiøse samfund, for at holde den oprindelige lære i live, så er det en praksis at Gud den Almægtige sender sine udvalgte repræsentanter til at reformere og retlede folk tilbage mod deres oprindelige tro og praksis. Med hensyn til Islam, mener vi, at den Hellige Profet Muhammed (fred og velsignelser Allah være med ham) var den endelige lov-bærende Profet sendt af Allah den Almægtige. Og i slutningen af det 19. århundrede, med henblik på at genoplive og gendanne

Islam, som han underviste og praktiserede, sendte Allah den Almægtige en reformator i skikkelse af grundlæggeren af Islams Ahmadiyya Menighed.

Vi anser således, vores menigheds grundlægger for at være det lovede Messias og Mahdi (Den Retledte) og hans primære mål var at tilbagebringe den sande lære af Islam og at bringe menneskeheden tilbage mod Gud, den Almægtige. Efter denne korte introduktion til vores menighed, Ønsker jeg nu at flytte fokus over til og tale om den aktuelle situation i verden.

Det er i menneskets natur at ønske at leve med frihed, selvstændighed og i bekvemmelighed. Det er naturligt at ønske om et liv i fred og tilfredshed, fri for alle former for konflikter. Alle længes efter at leve i et sted med fred og sikkerhed. Enhver person ønsker for sin landsby eller by at det er fredfyldt og sikkert. Alle ønsker deres nation at være fredelige, at trives og være udstyret med alle de ting, der gør livet behageligt. I

sidste ende, er det i menneskets natur at ønske at hele verden er et fredeligt sted.

Men på trods af denne instinktive ønske om fred, så er sandheden, at splittelse, uorden og konflikt har spredt sig til alle dele af verden. For eksempel er der nationer som bliver revet fra hinanden af borgerkrige. Oprørsgrupper bekæmper hinanden eller anrigger staten. I nogle lande er bitre rivaliseringer og fjendtligheder mellem folk i forskellige provinser og regioner med til at underminere fred i deres samfund. Derudover i lande, hvor der har været udbredt indvandring, er spændinger og bitterhed kommet til syne mellem de indfødte borgere og indvandre.

Ødelagte samfund bliver stadig mere polariseret og når hurtigt et bristepunkt, med spændinger som truer med at koge over når som helst. På et internationalt plan er forskellige nationer i færd med at konkurrerer med hinanden i et forsøg på at opnå magt og kontrol. I et forsøg på at opnå økonomisk eller geopolitisk magt, eller for at tvinge mennesker med forskellige værdier eller overbevisninger til at bøje sig til deres vilje, resulterer der i at uretfærdige krige finder sted. For eksempel er de økonomiske og han-

delsmæssige krige startet for at opretholde dominans og at hæmme økonomisk vækst af rivaliserende nationer.

Desuden er verden plaget af den blodige konventionelle krigsførelse, hvor destruktive masseødelæggelsesvåben bliver brugt til at knuse nationer og til eliminere fremtidsudsigterne for de kommende generationer. I vores egoistiske stræben efter rigdom og magt, ødelægger vi hensynsløst fremtiden for nutidens ungdom gennem en uendelig strøm af evig uretfærdighed og brutal grusomhed. En meget håndgribelig frygt er, at det vi er vidne til i dag kunne, når som helst, eskalere til en ægte global katastrofe, hvis dystre konsekvenser er langt ud over vores fantasi.

Kort sagt, er det vanskeligt at identificere noget sted i verden, der kan klassificeres som sikker og fri for splid og ufred. Ofte, bruger visse stormagter deres magt og rigdom til at tvinge svagere nationer til, at overholde deres vilje. Selv nogle af de mindre magter, med opbakning fra magtfulde allierede, bruger uretfærdige midler mod deres nabolande for at opretholde deres regionale dominans. Hertil kommer, at terrorgrupper fortsat bruger vold og blodsudgydelser for

at opfylde deres særinteresser. Desuden bruger nogle såkaldte religiøse organisationer religionens navn kun til deres egen fordel for at retfærdiggøre ekstremisme, når deres egentlige mål er at erhverve rigdom og magt.

I stigende grad, er den yderste højrefløj en grundlæggende og ildevarslenende trussel mod freden og velværen i Europa og andre dele af verden. Højreekstremistiske medlemmer, i nationalismens navn, går ind for en ende på nutidens multikulturelle og pluralistiske samfund og i stedet søger for at påtvinge deres egen racistiske og fordomsfulde ideologier på samfundet. Af hensyn til at beskytte, hvad de anser for at være deres nations identitet og renhed, er intolerante fanatikere ondskabsfuldt rettet imod indvandrere, som har levet fredeligt i årtier i deres respektive lande og har bidraget til dens succes som model borgere.

Hertil kommer det, at der ses bort fra de grundlæggende principper for etik og retfærdighed. Visse nationer eller grupper sparer ikke nogen form for anstrengelser i deres søgen efter at tage kontrol over verdens finansielle markeder og erhvervslivets interesser af hensyn til deres

personlige berigelse på bekostning af andre.

Sammenfattende, som jeg allerede har sagt, konflikt er udbredt i hele verden og synlig i alle niveauer i samfundet. På trods af vores medfødte ønske om fred til at sejre, ser vi det stik modsatte ske. Jeg har udtrykt mine bekymringer om den forværrede situation i verden i flere år og nu er andre mennesker også i stigende grad begyndt med at hæve deres stemme og giver udtryk for deres frygt for verdens mangel på fred og sikkerhed. Derfor skal jeg nu nævne de seneste erklæringer fra visse geopolitiske eksperter, politikere og analytikere, der åbent giver udtryk for deres frygt og råber op for stramme og hurtige reformer for at sikre fred og sikkerhed i verden.

For eksempel i en nylig artikel i New York Times, den afgående franske ambassadør til FN, Francois Delattre, skriver:

‘My experience at the United Nations Security Council over the last five years has led me to see a harsh truth: The world is growing more dangerous and less predictable by the day. While the tectonic plates of power are shifting under our feet, driven in no small part

by the combined effects of a technology revolution and the rise of China, we are also witnessing the return of heightened competition among the major powers. We are now in a new world disorder.’

De store magter hævder at handle velvilligt for at bevare status quo eller at etablere en ny og forbedret verdensorden, men her, en højstående vestlig diplomat, der har set arbejdsmåden i internationale relationer og politik, åbent indrømmer, det modsatte. Alt hvad de gør, er at føre verden mod en ‘ny verdens uorden’.

Den franske ambassadør har yderligere udtalt:

‘Each serious international crisis has the potential to spin out of control. That is what we saw happen in Syria and what we need to prevent with Iran and North Korea, and in the South China Sea.’

Selv om det er sandt, at Syrien og Iran er muslimske lande, så har hverken Nordkorea eller de lande involveret i konflikten i det Sydkinesiske Hav nogen forbindelse til Islam og så det kan ikke siges, at verdens uorden kun er bygget op omkring muslimer eller muslimske lande, som det ofte opfattes. I ovennævnte artikel, talte den franske ambassadør også om Europas afgørende rolle i at bevare freden i verden. Han skriver:

‘My deep conviction is that Europe has both the historical responsibility and the means to become one of the major centres of action and influence in a multipolar world. It is Europe’s duty to act as a link, a connector and a balancing power for the world.’

For nogen tid siden mødtes jeg med en tysk politiker, der arbejdede for en organisation, der er oprettet af den tyske regering til at bygge bro mellem indvandrerbefolkningen og den lokale tyske befolkning. Jeg rådede ham, at de udfordringer ved hånden ikke var for Tyskland at løse på egen hånd, eller for enhver anden nation på egen hånd; snarere, at alle europæiske nationer havde brug for at arbejde sammen og med en ånd af enhed, hvis de ønskede at opnå varig fred.

I en nylig artikel, skriver professor Nouriel Roubini, der var en ledende økonom for internationale anliggender i Det Hvide Hus under Clinton administrationen, om forholdet mellem USA og Kina. Professor Roubini skriver:

‘The global consequences of a China-American cold war would be even more severe than those of the Cold War between the US and the Soviet Union.’

Professor Roubini udtaler yderligere:

‘A full-scale cold war thus could trigger a new stage of de-globalisation, or at least a division of the global economy into two incompatible economic blocs. In either scenario, trade in goods, services, capital, labour, technology, and data would be severely restricted.’

Denne artikel giver et indblik i nogle af de skadelige konsekvenser af en handel og økonomisk krig mellem verdens stormagter. Selvom der for nyligt blev fastlagt en aftale mellem Kina og USA, må vi se hvor længe den bliver frugtbar.

Mens sådanne handelskrige er hensynsløs og irrationelle, så forbliver min største frygt stadig potentialet for at en atomkrig bryder ud. De katastrofale og hjerteskrærende konsekvenser af sådan en krig er ikke til at holde ud og tænke på, og ville med sikkerhed forblive hos de kommende generationer. Flere og flere mennesker er nu også begyndt med at fremhæve denne risiko. I en artikel i Bloomberg, skriver professor Tyler Cowen, en økonomi professor ved George Mason University:

‘One of the most striking facts of today’s world is that young people do not seem to worry very much about nuclear war. Climate change is by far the larger

concern, while nuclear war is seen as a threat of the past...’

‘... In contrast, I am inclined to think that the risk of nuclear war remains the world’s No. 1 problem, even if that risk does not seem so pressing on any particular day.’

Han fortsætter med at sige, at nogle mindre lande har erhvervet sig atomvåben, mens andre nationer søger at opnå dem, hvilket fører til at risikoen for en atomkrigsførelse fortsætter med at stige. Han bemærker højtideligt, at det ville kræve kun én nation eller gruppe til at lancere et atommissil for at ændre verden for altid. En nylig undersøgelse offentliggjort af Deutsche-Welle, fandt frem til, at den tyske befolkning bekymrer sig mest om klimaændringer, men personligt er jeg enig med de udtalelser af den førnævnte akademiker, at risikoen for krigsførelse, og især atomkrig, er den mest presserende problem i vor tid.

Tidligere på året, udtalte Tysklands tidligere udenrigsminister, Sigmar Gabriel, også sin bekymring for spredningen af atomvåben. Han erklærede, at USA, Rusland og Kina nu var i gang med et nyt atomvåbenkapløb og at det var sandsynligt, at atommissiler ville blive stationeret i Europa af USA

og Rusland, og at i et sådant scenario, ville de europæiske lande blot ses som 'collateral damage' i forfølgelsen af overherredømme.

Desuden er spændinger mellem USA og Iran løbet løbsk, og der er en intens spekulation om muligheden for en krig mellem dem. Ingen kan for alvor påstå, at den potentielle krig mellem USA og Iran er en religiøs krig. Tværtimod er det et godt eksempel på uansvarlig sabelraslen og unødvendig krigeriskhed, som bringer millioner af menneskers liv i fare. Politiske analytikere har bemærket, at hvis en krig bryder ud mellem USA og Iran, så vil dens effekt ikke kun være begrænset til de to lande, men vil sprede meget længere væk. Bestemt, Tyskland og andre europæiske lande ville sikkert blive påvirket af det ødelæggende konsekvenser af en sådan krig. Derfor skal Tysklands regering og andre europæiske nationer gå i spidsen for at opfordre tilbageholdenhed og deeskalering.

Desuden, et årti fra den globale finansielle krise, så skal de europæiske lande ikke tro, at deres nationale økonomier er sikre eller at det kapitalistiske system er blomstrende. Selv vestlige eksperter og økonomer accepterer mangler i deres finansielle system. For eksempel i en

nylig artikel i *Economia* magasin, skriver en velkendt økonom, Paul Kearns:

'We have all benefited from capitalism but it is a system that must now be re-designed to heal itself. It has to be driven explicitly by societal values, not profit'

Derfor er det kapitalistiske system langsomt ved at miste sin status og mennesker er klar over, at der er iboende risici og uretfærdigheder indlejret i det. Derfor bør de europæiske lande og de andre store magter ikke at antage, at deres økonomiske system vil forblive fremtrædende evindeligt; snarere, bør de arbejde på at sikre, at retfærdighed og lighed understøtter verdens finansielle system. En anden aktuel problematik, der er at tilføje til usikkerheden i Europa er Brexit og dens potentielle konsekvenser.

For nylig citerede Deutsche Welle en undersøgelse som skitserer de skadelige konsekvenser i hele EU som skyldes Brexit-krisen. Rapporten erklærede, at Tyskland ville blive særligt påvirket af en 'hård Brexit', og det kunne let forårsage omfattende skader på Tysklands bilindustrien og teknologi industrier, og at alene i Tyskland, kan 100.000 arbejds-

spladser gå tabt.

Et andet spørgsmål, der har været årsag til frustration og været brugt flere gange for at opildne splid i mange dele af verden, herunder her i Tyskland, er indvandring. På trods af at det er sådan et omstridt emne, er sandheden, at indvandring er faktisk en uundværlig nødvendighed for blomstrende økonomier. For eksempel, fandt en nylig undersøgelse fra Bertelsmann Foundation frem til, at for at opfylde den grundlæggende efterspørgsel efter arbejdskraft i Tyskland, kræves der at 260.000 indvandrere årligt flytter til dette land for at forhindre mangel på arbejdskraft.

Rapporten fortsætter med at fastslå, at på grund af sin aldrende befolkning i Tyskland forventes arbejdsstyrken at falde med en tredjedel - eller 16 millioner mennesker - i 2060 uden indvandring. Så for at skyde skylden på indvandrerne for alle problemer i landet er helt uretfærdigt og sandheden er, at mange velhavende vestlige nationer ville være i alvorlig risiko uden indvandring.

Virkeligheden er, at alle nationer er af-

hængige af hinanden, og at vi nu lever i en mere indbyrdes forbundet og stigende globaliseret verden. I stedet for at søge at bygge barrierer eller at isolere os, er det vigtigt, at nationer og folk med forskellige baggrunde samarbejder til det fælles bedste. For dette, bør regeringerne ligge ordentlige planer for at sikre, at landene arbejder i harmoni med hinanden på et nationalt plan, derudover at indvandrere hjælpes til at assimilere og integrere.

I årtier har situationen i Mellemøsten været et svingende brændpnt. Utalige fredsplaner som søger en forhandlingsløsning mellem Israel og Palæstina er kommet og gået, alle uden held. For nylig har der været intens spekulationer om en ny fredsplan, der siges at være udviklet af USA og dets allierede. Men endnu før den er blevet formelt afsløret, siger politikere og eksperter, at den nye plan er forankret i uretfærdighed og derfor ikke vil opnå nogen positive resultater. Den franske ambassadør i USA, Gerard Araud erklærede før hans pensionering, at planen næsten med sikkerhed var 'dømt til at mislykkes.'

Derfor er verdensfreden undermineret

af en række faktorer, såsom snæversynet politik fra politiske ledere og regeringer, der foretrækker deres personlige og nationale interesser over retfærdighed og lighed. En sådan uretfærdighed kan aldrig føre til fred og velstand.

De forskellige undersøgelser og artikler, jeg har citeret viser, at skylden for verdens mangel på fred og sikkerhed ikke kan sættes på døren til nogen religion, hverken Islam eller på en anden; snarere er der et utal af økonomiske, geopolitiske og sociale problematikker, der alle spiller en rolle i at underminere verdens fred.

På dette kritiske tidspunkt i historien, jeg tror af hele mit hjerte, at der kun er én måde at bringe en ende på de store udfordringer i vor tid.

Der er kun én vej, der kan føre os til frelse og fri os fra denne verden af krig og konflikt, og det er Gud den Almægtiges vej. Fred ligger ikke i magt eller rigdom, snarere ligger freden i vuggen af den almægtige Gud.

Det er således behov for en tid, hvori menneskeheden kommer til at genkende sin Skaber. Gud den Almægtige ønsker at menneskeheden, hvem han skabte som den bedste af skabelse, skal leve fredeligt og opfylde hinandens ret-

tigheder.

Den Hellige Koran, som er den Hellige bog af Islam og den primære kilde til islamisk lov, var ifølge vores tro, åbenbaret af Allah den Almægtige til den Hellige Profet Muhammed (fred og velsignelser Allah være med ham), og vi anser det for at være den endelige religiøse lov, der vil forblive indtil Dommens Dag. Og i Koranen, siger Allah den Almægtige, at når splittelse og uorden spredtes til alle dele af verden, så er årsagen en voksende afstand mellem menneskeheden og dens Skaber.

På sådanne tidspunkter, hvor verden løber mod randen af en katastrofe, ud af sin uendelige nåde og barmhjerlighed, sender Allah den Almægtige sine udvalgte repræsentanter til at bringe menneskeheden tilbage mod religionen.

I oldtiden, kom profeter til forskellige dele af verden for at vejlede deres folk. Ifølge vores tro sendte Allah den Almægtige i sidste ende Profeten Muhammed (fred og velsignelser Allah være med ham) med en universel og evig lære af hensyn til den åndelige

og moralske reformation af hele menneskeheden.

Som jeg nævnte i starten, tror vi Ahmadi muslimer, at i denne tid, sendte Allah den Almægtige grundlæggeren af Islams Ahmadiyya Menigheden som reformator at vejlede menneskeheden og at oplyse om denn sande lære af Islam, der længe havde været forladt og beskadiget. Han blev sendt for at vise muslimer og ikke-muslimer, at Islam var en religion med fokus på fred, forsoning, broderskab og venskab, og at Gud den Almægtige ønskede for menneskeheden i at leve i fred og for alle mennesker til at opfylde rettighederne for deres Skaber og for hinanden.

Igen og igen, den lovede Messias (fred være med ham) understregede, at det ikke var muligt at opfylde Guds rettigheder, uden at opfylde rettighederne for Hans skabninger. Faktisk går den Hellige Koran så langt som at sige, at bønner og tilbedelse af dem, der ikke opfylder de rettighederne for Guds skabninger, er værdiløse og vil blive afvist af Allah den Almægtige.

Det lovede Messias (fred være med ham) opfordrede menneskeheden

til at søge tilflugt i skyggen af den Almægtige Gud, for at blive frelst fra alle former for krigsførelse og fare. Men han advarede også, at hvis menneskeheden mislykkedes i sine opgaver i at genkende sin Skaber så ville der være alvorlig risiko. Han sagde, at hverken Europa eller Amerika på trods af deres magt, rigdom og magt, ville være sikret fra ødelæggelse. Heller ikke ville Asien, Australien eller øer eller nogen anden del af verden være sikret.

I lyset af dette er det min inderlige bøn, at menneskeheden kommer til at genkende sin Skaber og vender sig mod ham, i stedet for fortsat at se denne materielle verden og dens seværdigheder og bekvemmeligheder som den ultimative form for eksistens.

Det er mit glødende håb og bøn, at folk i verden kommer til at forstå deres pligt over for deres Skaber og over for deres medmennesker, så verden kan blive en oase af fred, som vi slukke vores tørst og opfylde vores ønsker.

Jeg beder til, at vi har sat et positivt eksempel for dem, der følger os, så de kommende generationer søger at leve i fred, snarere end at være dem, der sk-

aber yderligere konflikt og splittelse, og for hvem alle veje fører til velstand og succes.

Jeg beder, at må de mørke skyer af krig og fjendskab som svæver ildevarslen omkring os vige, og må de erstattes af evige blå himmel med fred og velstand i alle dele af verden.

Må Allah den Almægtige gøre det muligt for menneskeheden at redde sig selv fra forestående katastrofe ved en drejning hen imod ham, før det er for sent, Ameen.

I slutningen, vil jeg gerne takke jer alle igen for at tilslutte os denne eftermiddag.

Mange tak.'

www.alislam.org

*Ahmadiyya Menighedens
officielle hjemmeside:*

Du kan her finde et stort udvalg af frit online materiale inklusiv oversættelse og fortolkning af den Hellige Koran samt få adgang til menighedens litteratur, der blandt andet inkluderer bøger af menighedens grundlægger Hazrat Mirza Ghulam Ahmad (as).

Harmoni gennem uddannelse:

Hazrat Khalifatul Masih V taler i UNESCO

Paris, Frankrig, tirsdag den 8. oktober: De Forenede Nationers Uddannelses-, Videnskabelige og Kulturelle Organisation (UNESCO) blev prydet med en tale af Hazrat Khalifatul Masih V^{aa}.

Omkring 18:15 lokal tid begyndte en særlig session i UNESCO i Mi-
ollis, Paris med ankomsten af Hazrat
Khalifatul Masih V. UNESCO, med
193 medlemslande, er et organ af De
Forenede Nationer, der “forsøger at

opbygge fred gennem internationalt
samarbejde inden for uddannelse, vid-
enskab og kultur”. UNESCOs forfat-
ning, undertegnet den 16. november
1945, forestiller sig at etablere fred
“ved dialog og gensidig forståelse”

og “gennem menneskehedens intellektuelle og moralske solidaritet.”

UNESCO gennemfører globalt et stort antal velgørenheds, humanitære og intellektuelle projekter. Med Huzoor^{aa} ankomst startede mødet med en række taler fra UNESCO-embedsmænd og andre æresmedlemmer, efterfulgt af en introduktion til Islams Ahmadiyya Menigheden af hr. Asif Arif.

Talere inkluderede; kommunikationsvejleder for Malis delegationen i UNESCO, hr. Jean Christophe Auge. Religiøs rådgiver til Udenrigsministeriet, hr. Clement Rouchouse. Fra det Centrale Religiøse Rådgivende Udvalg til det Franske Indenrigsministerium, Gregoire Dublineau, borgmester i Eaubonne, Willy Breton, præsident for NATO-mindesmærket og hr. Guillaume Diallo, repræsentant for de malianske kristne, som bor i udlandet. Talerne udtrykte beundring for de fredelege forhåbninger og arbejde fra Islams Ahmadiyya Menighed. Derefter henvendte Hazrat Khalifatul Masih Vaa sig til forsamlingen. Huzoor^{ab} hilste på gæsterne og takkede UN-

ESCO for begivenheden. Huzoor^{aa} takkede desuden også alle gæsterne, der kom for at lytte til “en person, der hverken er politiker, ej heller en politisk leder eller en videnskabsmand, men lederen af en religiøs menighed...”

Huzoor sagde, at det grundlæggende mål for UNESCO er fred, respekt, menneskerettigheder, uddannelse, ytringsfrihed og bekæmpelsen af fattigdom, der alle er “fremragende og prisværdige”. Huzoor^{aa} sagde, at gæsterne kan blive overrasket over at høre dette, men dette er også Islams formål. ”En sådan tjeneste er baseret på det allerførste kapitel i Den Hellige Koran, der siger, at Allah den Almægtige er verdens Herre”. Huzoor forklarede, at dette vers er en påmindelse for muslimer om, at Allah er Herren for hele menneskehed, “uanset samfundsklasse, trosbekendelse og farve.”

Huzoor^{aa} sagde, at Islam lærer at ”værdierne for gensidig respekt og tolerance skal være fast indlejret i et samfund”.

Allah er Forsyneren og Opretholderen af alle mennesker, selvom nogen muligvis afviser ham. "Hans nåde og barmhjertighed forbliver selv med dem, der konstant taler ilde om ham", forklarede Huzoor^{aa}. Filosofien om straf eller sanktionering etableret af Gud i Islam er mere rettet mod det hinsides. I dette liv fortsætter Allah med at manifestere sin nåde og barmhjertighed og har instrueret menneskeheden også til at vise medfølelse og sympati over for hinanden.

Huzoor^{aa} sagde, at "det er en religiøs forpligtelse for muslimer at opfylde andre menneskers behov, uanset religion, kultur eller etnicitet og altid være venlige overfor andres følelser og behov." Huzoor^{aa} forklarede, hvordan den Hellige Profet Muhammad^{sa} var den bedste af alle skabninger, men alligevel måtte gennemgå store vanskeligheder. Efter migrationen til Medina blev den Hellige Profet^{sa} valgt som statsoverhoved, og "under hans ledelse viste hans 'Pagt' sig til at være et storslået manifest for menneskerettigheder og styreform, der sikrede fred mellem de forskellige samfundsgrupper".

Islams Profet^{sa} oprettede en upartisk

domstol og gjorde det klart, at der ville være den samme lov for de rige og magtfulde og de fattige og svage. Alle mennesker ville blive behandlet ens i henhold til loven i landet. Den Hellige Profet^{sa} gjorde det endda klart, at den samme lov vil gælde for hans egen familie.

Endvidere oprettede Islams Profet^{sa} et fremragende uddannelsessystem, gennem hvilket de intellektuelle standarder i samfundet blev opløftet. Uddannede folk blev bedt om at undervise analfabeterne. Alt dette blev gjort, så de svage og magtesløse kunne stå på deres egne ben og gøre fremskridt".

Huzoor^{aa} nævnte, at den Hellige Profet^{sa} etablerede et kodeks for forretnings- og finansiell etik. "I en tid, hvor slaveriet var udbredt, og slaveejere behandlede deres slaver ubarmhjertigt, forsøgte Islams Profet^{sa} at skabe en revolution i samfundet." Slaveejere blev opfordret af den Hellige Profet^{sa} til at behandle deres slaver med medfølelse og respekt og i sidste ende at frigøre dem.

Byens veje blev udvidet og forbedret. Et by-rensningsprogram blev også etableret af den Hellige Profet^{sa}, og befolkningen blev lært om vigtigheden af hygiejne og sundhed. Huzoor^{aa} sagde "For allerførste gang blandt araberne blev der etableret et struktureret og civiliseret samfund", hvilket resulterede i, at borgerene blev nyttige og aktive medlemmer af samfundet. Huzoor^{aa} talte derefter om, hvordan Islams Hellige Profet^{sa} er blevet karakteriseret i dagens samfund. Virkeligheden er, at Islams Profet^{sa} tilbragte hvert øjeblik i sit liv med at "kæmpe for alle menneskers rettigheder". Han oprettede "et tidløst manifest om menneskerettigheder."

Islams Profet^{sa} lærte at respektere andres tro og følelser. Huzoor^{aa} sagde, at det var beklageligt, at respekt i den

moderne verden er blevet ofret i henhold til såkaldte friheder og underholdninger."Religionens grundlæggere er ikke længere skånet hånden og foragt". Den Hellige Koran siger imidlertid, at muslimer ikke engang bør tale ilde om andres afguder, da de til gengæld kan tale ilde om Allah, den Almægtige, og dermed forstyrre samfundets fred."

Islams Hellige Profet^{sa} oprettede forskellige ordninger for at opløfte levestandarden for de svage og underprivilegerede. Han sagde, at "en fattig person, der var moralsk og hensynsfuld, havde langt større værdi end en rig person, der ikke brød sig om andres følelser".

Selv i små anliggende tog den Hellige Profet^{sa} særligt hensyn for at sikre beskyttelsen af følelserne hos de un-

derprivilegerede borgere i samfundet. F.eks. Ville den Hellige Profet^{sa} fortælle muslimerne at de burde invitere de fattige og svage til middag. Islams Profet^{sa} fortalte kontinuerligt sine tilhængere om at frigive slaver eller, hvis det ikke var muligt, i det mindste at fodre og klæde dem på samme måde som de fodrede og klædte sig selv på.

Huzoor^{aa} talte derefter om kvinders rettigheder i Islam. Huzoor sagde, at det ofte påstås, at Islam benægter kvinders rettigheder, men "intet kunne være længere væk fra sandheden".

I en tid, hvor kvinder ikke blev respekteret, instruerede den Hellige Profet^{sa} hans tilhængere om at sikre, at piger blev uddannet og respekteret. Han sagde, at en person, der uddannede og vejledte sine tre døtre på den bedste måde, ville være sikker på at komme ind i paradiset. Vejen til at komme ind i paradiset ifølge Islams Profet^{sa} var at uddanne og opelske moralske værdier hos kvindelige medlemmer af samfundet. I lyset af dette uddanner ahmadi muslimske piger sig til at tjene menneskeheden. "Vi sikrer, at piger får lige adgang til uddannelse som drenge. Derfor er læsefærdigheden for ahmadi

muslimske piger i udviklingslandene mindst 99 procent", påpegede Huzoor^{aa}. Islam var den første religion til at give kvinder ret til arv, skilsmisse og mange andre menneskerettigheder.

Den Hellige Profet^{sa} lagde stor vægt på naboernes rettigheder. Den Hellige Profet^{sa} lagde meget vægt på uddannelse. Huzoor^{aa} forklarede et eksempel på dette og sagde, at efter muslimernes første krig, accepterede den Hellige Profet^{sa} at frigive fanger, hvis de uddannede andre. Huzoor^{aa} sagde, at det ofte påstås, at Islam er en voldsreligion. Dette er langt fra sandheden, da den Hellige Koran giver frihed til tro og tanke. "I virkeligheden, hvis de tidlige muslimer deltog i krigsførelse, var de altid defensive og blev kæmpet for at skabe langvarig fred og for at beskytte alle menneskers ret til at leve med frihed", forklarede Huzoor^{aa}.

Enhver muslim, der vedtager vold i Islam, er langt fra den Islamiske lære. Sådanne voldshandlinger sigter kun mod at få magt eller rigdom og opnå geopolitiske og fordelagtige fordele.

Den Hellige Profet^{sa} og hans retledte Kaliffer søgte aldrig krig og "søgte på alle tidspunkter fred og forsoning". En anden påstand mod Islam er at være en tilbagevendende og arkaisk religion eller en, der ikke fremmer intellektuel fremgang. Huzoor^{aa} sagde, at en sådan antagelse kun er baseret på fiktion snarere end fakta. "Det er en grundløs påstand. Den Hellige Koran har selv markeret vigtigheden af uddannelse ved at lære bønnen, 'Min Herre, forøg min viden'". Huzoor^{aa} sagde, at hvor denne bøn hjælper muslimer, inspirerer den dem også til at gøre fremskridt i deres viden. Sandheden er, at Den Hellige Koran og Islams Profet^{sa} inspirerede generationer af muslimske videnskabsmænd, opfindere og filosoffer, der forandrede verden.

Huzoor henledte publikums opmærksomhed mod Ibn Haytham, der også blev anerkendt af UNESCO som pioner inden for moderne optik. Huzoor^{aa} sagde, at ordet kamera stammer fra arabisk. I det 12. århundrede udviklede en muslimsk kartograf "det mest omfattende og præcise verdenskort i middelalderen, der blev brugt i århundreder af rejsende." Huzoor^{aa} talte også om de store bidrag fra

muslimske læger til medicinsk og biologisk videnskab. For eksempel revolutionerede Jabir Ibn Hayan kemividenskab og opfandt mange af de grundlæggende processer, der stadig er i brug i dag. Huzoor pegede også på Algebra, en disciplin opfundet af en muslimsk matematiker. Huzoor^{aa} henviste derefter til en artikel i New York Times, der sagde, "muslimer skabte et samfund, der i middelalderen var det videnskabelige centrum af verden".

"Dermed understregede Islam fra starten af den enorme værdi af at lære og skubbe grænserne for menneskelig viden",

Islams Ahmadiyya Menighed har fremmet sådanne tendenser for læring og uddannelse siden sin begyndelse. Den allerførste muslimske videnskabsmand, der modtog en Nobelpris i Fysik, var professor Dr. Abdus Salam, en ahmadi muslim, der sagde, at der var "omkring 750 vers i den Hellige Koran, der direkte var knyttet til videnskab, og som forbedrede vores forståelse af naturen og universet". Huzoor^{aa} forklarede, at den tredje kalif af Islams Ahmadiyya Menighed ønskede en "ny daggry af store muslimske videnskabsmænd og akademikere". Som

et resultat begyndte han en tradition inden for Menigheden med at tildele guldmedaljer til dem, der opnår akademisk ekspertise.

Huzoor^{aa} sagde, at uddannelse er nøglen til at bryde fattigdom, og det er grunden til, at den Hellige Profet^{sa} opfordrede muslimer til at finansiere de fattige med uddannelse.

Huzoor^{aa} forklarede, at muslimer er forpligtede til at opnå Guds kærlighed ikke kun gennem tilbedelse, men også ved at tjene menneskeheden.

”I alle dele af verden handler Islams Ahmadiyya Menighed efter denne ædle lære efter vores bedste evne”. ”Vi tror, at Islam er en religion af kærlighed og medfølelse”, sagde Huzoor^{aa}. Derfor tjener Menigheden menneskeheden uanset samfundsklasse eller trosbekendelse.

Menigheden leverer rent løbende vand i afrikanske landsbyer, dette gør det muligt for børn at fokusere på deres uddannelse snarere end at rejse flere mil for at hente vand. Huzoor^{aa} talte mere detaljeret om det humanitære arbejde af Menigheden, der blev

udført på baggrund af menneskelig sympati.

I slutningen bedte Huzoor^{aa} om, at menneskeheden forlader grådighed og glemmer forfølgelsen af snævre egeninteresser og fokuserer på at lindre smerten hos de mindre heldige.

Huzoor^{aa} takkede dem, der kom til begivenheden og afsluttede talen med stillebøn.

Formålet med den lovede Messias' advent

Hazrat Mirza Ghulam Ahmad – Den lovede Messias og reformator

Grundlæggeren af Islams Ahmadiyya menighed. I 1891, proklamerede han på basis af Guddommelig åbenbaring, at han var den lovede messias og reformator, hvis ankomst var åbenbaret af profeten Mohammed (saw) og andre religioners hellige skrifter. Hans proklamation konstituerer fundamentet af Islams Ahmadiyya menighed.

Vi præsenterer udklip fra tekster af den Lovede Messias og Reformator, hvis ankomst var ventet af følgere af de største religioner i verden.

“Den opgave som Gud har udnævnt mig til, er at fjerne de sygdomme der påvirker forholdet mellem Gud og Hans skabninger for at genskabe et kærligt og oprigtigt forhold mellem dem. Gennem proklamationen af sandheden og ved at sætte en stopper for religiøse konflikter, skal jeg

frembringe fred og manifestationen af Guddommelige sandheder, som er skjult for verdens øjne. Jeg er kaldet til at demonstrere den åndelighed der ligger begravet under egoismens mørke kræfter. Det er for mig at demonstrere praktisk og ikke alene ved hjælp af ord, de Guddommelige kræfter der gennemtrænger et menneske og manifesteres gennem bøn eller hengivenhed. Frem for alt, er det min opgave at genetablere i folks hjerter en evig plante der er ren og

skinner af Guds enhed, og som er fri for urenheder og polyteisme, som nu er komplet forsvundet. Alt dette vil blive udført ikke gennem mig, men gennem den Almægtige Gud, som er himlens og jordens Gud.”

[Lecture Lahore, Ruhani Khaza'in, vol. 20, p.180
(English Translation: Essence of Islam, vol 4, p. 111)].

“Gud har sendt mig til denne verden så jeg gennem blidhed, kærlighed, og venlighed kan drage folk der er på afveje mod Gud og Hans hellige vejledning, og derved muliggøre for dem at betrede den rette vej, med det Guddommelige lys som jeg er blevet skænket. Mennesket har behov for sådan et ræsonnement da dette ville overbevise at Gud virkelig eksisterer, eftersom en stordel er verdenen, er ved at lide forfald på grund af en mangel på tro i den Almægtige Guds eksistens og Hans åbenbare vejledning. Der er ingen tydeligere og nemmere måde at tro på Guds eksistens end igennem hvad Han åbenbarer til Hans nærmeste omkring anliggender om det usete og profetier om fremtidige begivenheder. Til dem der er tæt på Ham afslører Han de skjulte hemmeligheder fordi der er ingen måde for mennesket at få indsigt i sådanne hemmeligheder

omkring fremtiden, da de ligger uden for rækkevidde af de menneskelige evner og kapacitet. Det er rigtigt at viden om usete begivenheder og skjulte spørgsmål, især de der er relateret til udøvelsen af guddommelig magt og vilje, er anliggender som mennesket ikke kan opnå gennem egen indsats. Derfor har Gud skænket mig Hans gavmildhed og udvalgt mig ud af hele verdenen, således at gennem manifestationen af Hans tegn, Han kan lede dem der er på afveje tilbage på det rette spor. Men Gud har fra himlen observeret at følgere af den kristne tro (dvs. den kristne kirke), er vandret langt fra sandheden, og er blevet et folk der ikke kun dem selv er virret bort fra den rette vej, men som også travaser land og hav i deres bestræbelser på at konvertere andre til deres egen tro. De kender ikke den sande Gud, da deres Gud er af deres egen skabning. Guds barmhjertighed over for menneskeheden kræver at Han redder Hans skabninger fra deres egne vrangforestillinger. Han har til dette formål sendt denne messias, så han gennem det rette ræsonnement og argument kan brække korset der sårede og brækkede Jesus^{as} legeme.”

[Tiryaq-ul-Qulub, Ruhani Khaza'in, vol. 15, pp. 143-144 (English Translation: Essence of Islam, vol 4, pp.111-113)]

Jeg er ydmygt blevet sendt med det ene formål at forkynde til Guds skabninger, til alle trosoverbevisninger tilstede i verdenen, den sande tro som er i overensstemmelse med den guddommelige vilje, er den som er blevet bragt i koranen og den som åbner døren til frelse er:

لا اله الا الله محمد رسول الله

Menighedens udbredelse

Selvom menighedens udbredelse endnu ikke er nævneværdig i forskellige dele af verden, kan mine følgere findes mange steder, fra Peshawar til Bombay, Calcutta, Hyderabad Deccan, og selv i Arabiske lande. Denne Menighed spredte først i Punjab og nu ser jeg at den er i fremgang I det meste af Indien. Dens følgere består for det meste af lærde individer og færre af andre grupper. Den Almægtige Guds Nåde og Magt har frustreret Maulawiernes planer og har udviklet vores menighed på en bemærkelsesværdig måde så den forøges kontinuert. I

denne menighed findes hovedsagligt folk som er disponeret til dydighed, gudfrygtighed, til at vise omsorg for menneskeheden og stræbe med hjerte og sjæl for troens fremgang. Deres hjerter er fyldte med Gud den Almægtiges storhed; de er intelligente og fornuftige; de er mennesker med stor beslutsomhed og har en sand kærlighed for Gud og Hans Sendebud^{sa}. Jeg anser at det er et guddommeligt design at opfostre denne menighed og velsigne den og bringe lykkelige mennesker til den fra hele verden.

[Kitab-ul-Bariyyah, Ruhani Khaza'in, vol. 13, pp. 204-205, footnote (English Translation: Essence of Islam vol 4, pp. 271-272)]

Guds Gunst over den Lovede Messias^{as}.

- (1) Gud has skænket mig en dybere og subtil forståelse af koranen
- (2) Gud har lært mig koranens sprog på en mirakuløs facon
- (3) Gud accepterer mine bønner mere en nogen andens.
- (4) Gud har velsignet mig med tegn fra himlen

(5) Gud har velsignet mig tegn fra jorden

(6) Gud har lovet mig at uanset hvem der udfordrer mig, vil vedkommende blive ydmyget.

(7) Gud har givet mig den gode nyhed at mine følgere altid vil triumfere gennem deres ræsonnement og argumentation til at støtte sandheden og at de og deres afkom vil blive højt agtet i verdenen, så de kan se at den som kommer fra Gud aldrig er i savn eller tab.

(8) Gud har lovet mig at indtil verdenen kommer til en ende vil Han blive ved med at manifestere mine velsignelser i sådan en grad at konger vil søge velsignelser fra mine klæder.

(9) Tyve år siden gav Gud mig den glædelig nyhed at jeg ville blive fornægtet og folk ikke ville acceptere mig, men at Han vil acceptere mig og manifestere min sandhed med kraftfuld Magt.

(10) Gud har lovet mig at med det formål at manifestere lyset af mine velsignelser via en person fra dit afkom, der vil blive opfostret som han vil puste Helligåndens velsignelser

ned over. Han vil være kendetegnet ved indre renhed og vil have et nært helligt forhold med Gud. Han vil være

مظهر الحق ولعلا

[Dansk Oversættelse: En manifestation af de sande og ophøjede]

Og det vil forekomme som om Gud er nedsteget fra himlen.

و تلك عشرة كاملة

[Dansk Oversættelse: Disse er de ti perfekte tegn]

Se! tiden er ved at nærme sig og den er faktisk nær når Gud spreder menighedens accept vidt og fjernt. Den vil sprede i øst og vest, nord og syd, og Islam vil blive synonym med denne menighed. Dette er ikke et menneskes ord. Dette er en åbenbaring fra Gud, for hvem intet er umuligt.

[Tohfah-e-Golarhviyyah, Ruhani Khaza'in, vol. 17, pp. 181-182 (English Translation: Essence of Islam, vol 4, pp. 90-92)]

Forstærkning af Troen

Jeg er blevet sendt for at forstærke troen og bevise Gud Den Almægtiges

eksistens over for folk (mennesket) da deres tro er blevet svag og de betragter livet efter døden som blot en fabel. Menneskets opførsel reflekterer at det ikke har troen på og tillid til Gud og livet efter døden, som det har til verdenen og dets ressourcer.

Tungen indrømmer en del men hjertet er indhyllet med begær til verdenen. Det er den samme tilstand som Messiasas fandt jøderne i. Som et kendetegn på deres tros svaghed var Jødernes moralske tilstand forværret væsentligt, og kærligheden til Gud var udslukket i deres hjerter. Det samme er sandt i min samtid. Jeg er blevet sendt så sandheden og troen kan blive genoplivet og retfærdighed kan inspirere deres hjerter. Dette er formålet med min advent. Jeg er blevet fortalt at himlen endnu engang vil nærme sig jorden, efter at have været bevæget sig fjernt. Dette er ændringerne som jeg må virkeliggøre og dette er opgaverne som jeg er blevet sendt for.

[Kitab-ul-Bariyyah, Ruhani Khaza'in, vol. 13, pp. 291-294, footnote (English Translation: Essence of Islam, vol 4, p.110)]

Alle Profeter kommer med det samme formål

Det primære formål med profeters advent i denne verden, deres prægtige lære og prædiken er at mennesket skal erkende Gud den Almægtige og finde frelse fra det liv som leder til helvede og ruin, hvilket er et liv af synd. Faktisk er dette deres vigtigste formål. Nu hvor Gud har etableret en dispensation og forhøjet mig, er det samme formål som alle Profeteras har til fælles også formålet med min ankomst. Dette er ikke kun at jeg vil fortælle verdenen hvad Gud er, men at jeg faktisk vil have at de ser Ham, og vise dem vejen til at abstrahere fra synd.

[Malfuzat, vol. 3, p.11 (English Translation: Essence of Islam, vol 4, p.108)]

Velsignelser fra Tidens Imam

Når tidens Imam gør hans fremkomst i denne verden er han ledsaget af tusinder af lys. Der er jubel i himlen og folks gode kvaliteter stimuleres gennem spredning af spiritualitet og lys. Så, den som besidder kapaciteten til at modtage åbenbarringer, begynder at modtage åbenbarringer. Den som besidder kapaciteten til at opnå forståelse ved at reflektere over spørgsmål om tro, bliver vedkomnes evne til reflektere og forstå forhøjet.

Den som er inklineret mod tilbedelse finder glæde i tilbedelse og bøn, og den som engagerer i debat med følgere af andre trosretninger, er skænket evnen til ræsonnere og levere argumenter med overbevisende konklusioner. Alt dette er resultatet af udbredelsen af spiritualitet, som nedstiger fra himlen med tidens Imam og finder vej ind i alle åbne hjerter. Dette er et generelt fænomen og guddommelig praksis som den Hellige Koran og de autentiske hadith anviser os til og som jeg har observeret personligt. Men den lovede Messias^{as} har samtidigt et enestående kendetegn, hvilket i tidligere profeters skrifter og i hadith er beskrevet, at i den Lovede Messias^{as} tid vil udbredelsen af det spirituelle lys nå et punkt hvor kvinder også vil modtage åbenbaringer, børn vil være i stand til at profetere og almindelige mennesker vil tale med Helligåndens Magt. Alt dette vil reflektere af den lovede Messias^{as} spiritualitet.

Når solens lys falder på en væg bliver den oplyst, og hvis den er hvidvasket med lime skinner den endnu mere, og hvis den er dekoreret med spejle reflekterer den lyset så kraftigt at et nøgent øje knapt nok kan tåle dens

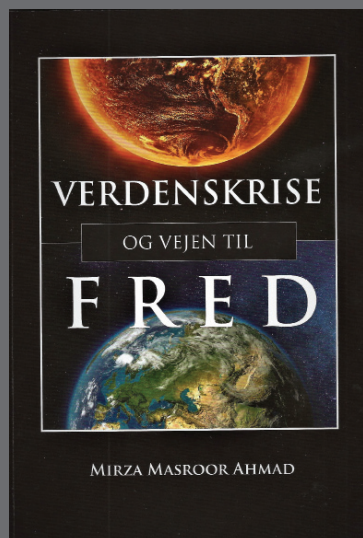
refleksion. Men væggen kan ikke gøre krav på lyset, for lyset forsvinder fuldstændigt efter solnedgang. På samme måde er al åbenbarings lys en refleksion af lyset fra tidens Imam.

[Darurat-ul-Imam, Ruhani Khaza'in, vol. 13, pp. 474-475 (English Translation: Essence of Islam, vol 4, p.109)]

Jeg ønsker at erklære at Gud den Almægtige – har fundet denne tidsalder fuld af mørke og sunket i dyb ligegyldighed, benægtelse og hedenskab og efter at have observeret den faldende tro, sandfærdighed, oprigtighed og retfærdighed – har sendt mig så Han endnu engang kan genetablere de intellektuelle, fysiske, moralske og spirituelle sandheder, og beskytte Islam mod stormløb fra de der planlægger at skade denne guddommelige under påskud af filosofi, naturalisme, innovation, polyteisme og ateisme.

[A'ina-e-Kamalat-e-Islam, Ruhani Khaza'in, vol. 5, p. 251 (English Translation: Essence of Islam, vol 4, pp. 110-111)]

<http://www.reviewofreligions.org/8855/the-purpose-of-the-advent-of-the-promised-messiah>

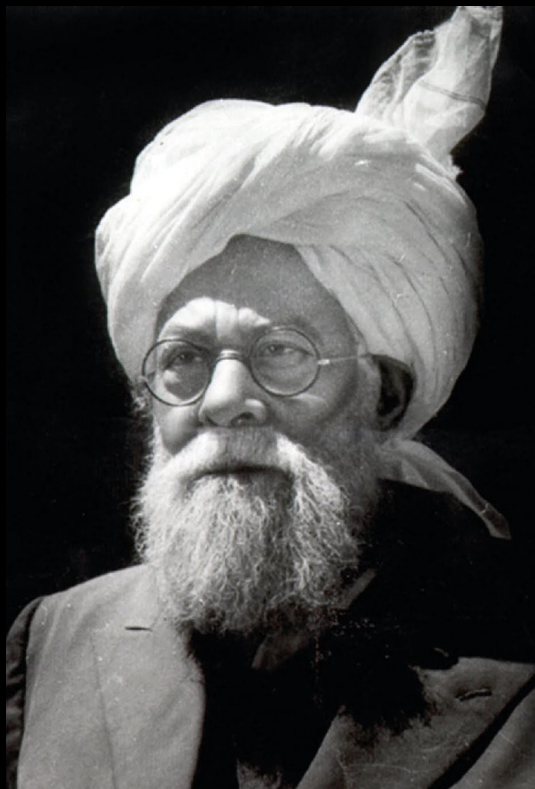
Verden oplever nogle svære, turbulente tider. Næsten hver uge fortsætter den globale økonomiske krise med at manifestere nye og alvorligere farer. Lighederne med perioden før Anden Verdenskrig bliver fortsat citeret, og det synes klart, at de politiske og økonomiske begivenheder bevæger verden i retning af en rædselsvækkende tredje verdenskrig i et hidtil uset tempo.

I denne bog advarer Hans Hellighed Mirza Masroor Ahmad, overhoved for den verdensomspændende Islams Ahmadiyya Menighed, om de nært forestående farer, og hvordan verden kan afværge katastrofen og i stedet navigere mod fred.

Bogen kan læses online på www.aktivislam.dk

Islam - verdens fremtidige religion

(Foredrag ved Khalifatul Masih IIra den 11. april 1920 i Sialkot)

"Islam - verdens fremtidige religion" er en sammenfatning af et foredrag af Hazrat Mirza Bashir-ud-Din Mahmud Ahmad^{ra}, den anden khalif af Islams Ahmadiyya Menighed den 11. april 1920 i Sialkot. Hovedtemaet er, hvilken religion, der vil være verdens fremtidige religion samt en detaljeret forklaring på hvorfor Islam, ifølge Hans Hellighed, snart vil vise sig som en dominerende religion på verdensplan.

Efter at have reciteret Surah Al-Fatiha, sagde Hazrat Khalifatul Masih^{ra} II: Der er i dag mange religioner i verdenen, som alle påstår, at kun de kan lede til frelse og vil spredes på verdensplan. Sådanne udsagn er ikke nye, men har derimod eksisteret siden tidernes morgen og folk har [i århundreder] stridt over spørgsmålet om, hvilken religion, der vil få universel accept. Når denne strid nu har været vedvarende siden begyndelsen [på menneskelig civilisation] uden noget resultat, hvad har så ændret sig nu, siden dette spørgsmål påny tages op? Hvilken religion har tidligere opnået universel accept, så det nu skulle være muligt? Islam har eksisteret i 1300 år, kristendommen i 1900 år, hinduismen i flere årtusinder og zarathustrianismen er ifølge nogle flere hundrede tusinde år gammel. Ingen af disse religioner har [på noget tidspunkt i deres historie] vundet hele verdens hjerter. Hvordan skulle der så nu kunne argumenteres for, at en af dem vil være i stand til det i fremtiden. Ligeledes er ingen ny religion kommet til, som skulle have vist sig at være en global religion. Dette er et gyldigt spørgsmål, og det er naturligt, at det her bliver rejst. Jeg vil derfor først belyse denne problematik.

Det er uden tvivl korrekt, at ingen religion har været fremherskende i hele verdenen. Men det er også korrekt, at den nuværende religiøse dynamik er noget vi ikke tidligere har set magen til. De nuværende omstændigheder har gjort mennesket nødsaget til igen at tænke over, hvilken religion der i fremtiden vil få status som værende en global religion.

Før i tiden levede diverse folkeslag isoleret, fordi de ikke havde de kommunikationsmidler der i dag er til stede. Følgelig, var deres religion geografisk begrænset. Men grundet den teknologiske udvikling som tog, post, telegram, fly og andre lignende former for kommunikation, er verdenen nu blevet som ét land – snarere én global by. Og på grund af trykkerier og spredning af information og viden, er alle religioners lære tilgængelig for alle. Stigende åbenhed og tolerance har skabt en øget interesse for at studere andre religioner. Folk kan reflektere over andre religioners lære og uden besvær kende til deres værdigrundlag. Disse omstændigheder har gjort det lettere at afgøre, hvilken religion der besidder overlegenhed. De kristne har draget fordel af denne

stigende tolerance og øget tendens til at studere andre religioner, ved systematisk at udgive flere skrifter og bøger i deres religions favør. Dette har resulteret i, at flere millioner af mennesker i løbet af to århundrede har tilsluttet sig deres religion. De har spredt kristendommen til sådanne dele af verdenen, hvor folk ikke tidligere havde hørt om den. Alene i Indien har 4 til 5 millioner konverteret til kristendommen. Som følge af sådan en forbløffende tiltagen, er folk begyndt at overveje dets implikationer. Men før de nåede at åbne deres øjne op for hvad der var ved at ske, ændrede det politiske landskab sig i en sådan grad, at hele verdenens magtfulde nationer var underlagt kristendommen.

Der er tre store verdensreligioner. Hinduismen, kristendommen og Islam. Hinduismen er ingen missionerende religion, ud over en ny lille sekt ved navn Arya Samaj, som har vundet frem [med det formål at konvertere]. Men deres tilhængere er i et fåtal. Hidtil har deres indsats høstet begrænset succes og deres missions arbejde er begrænset til ukultiverede områder hvor der reelt set bor [en anden slags] hinduer. Vi står derfor

tilbage med kristne og muslimer. Som jeg nævnte tidligere i forbindelse med de kristne, så har de via deres missionsarbejde lykkedes med at konvertere millioner af mennesker.

Muslimerne er komplet mislykket i denne henseende på trods af, at deres religion befaler dem at prædike deres tro. Dette har som følge svækket det muslimske samfund og en række tilbageslag og katastrofer har ført til, at [nogle] tror, at Islam ikke kan etableres i verdenen. Dette har åbnet deres øjne og de har indset, at hvis de fortsætter med at gå i forfald, vil de ikke have nogen chance for at hamle op med kristendommen.

Hvis det bliver fastslået, at islam ikke kan måle sig med kristendommen, bliver vi nødt til at erkende, at der vil komme en tid, hvor hvis ikke alle, så i hvert fald majoriteten af verdensbefolkningen vil være kristne. Men hvis Islam kan kæmpe imod kristendommen eller tilmed overvinde den, må vi også erkende, at Islam vil være den næste globale religion. For tiden er kommet til at den sande religion kan spredes på verdensplan.

Således, er det hverken meningsløst eller forgæves, at søge svar på dette

spørgsmål. Vor tids omstændigheder giver os en kraftig indikation på at være opmærksom på og anerkende, at enten vil vores egen religion - Islam - eller kristendommen være verdens fremtidige religion.

Dette er ikke noget ordinært spørgsmål. Det er yderst vigtigt og med tanke på det faktum, at folk i højere grad funderer over dette. Jeg finder det derfor passende, at give udtryk for min holdning til hvilken af de to religioner - kristendom eller islam - som slutteligt vil være den fremherskende religion.

En anden årsag til at reflektere over dette spørgsmål nu er, at muslimerne i denne tid er i forfald og på afgrundens rand. For at redde dem fra denne modløshed - at miste håbet er den evige årsag til nederlag og fornedrelse - finder jeg det nødvendigt at sige, at Islam i sandhed vil være den næste globale religion og ingen magt eller styrke nogensinde vil kunne udlette den. Islam står på en robust klippe hvorfra den ikke kan løsrives. Den vil vokse og med sikkerhed blomstre.

Efterfølgende negerede Hans Hellighed de falske påstande som

kristne retter mod Islam for at bevise, at det ikke er en holdbar religion. Særligt ved at tage rationelle og logiske argumenter i brug. Hans Hellighed afviste den påstand, at den religion, som ikke udvikler sig med tiden ikke kan være sand. Han sagde:

Jeg accepterer, at en ufuldkommen religion, hvis lære ikke stemmer overens med tidens behov, vil tilpasse sig i forhold til udviklingen. Men jeg kan ikke medgive, at den religion, der til enhver tid opfylder alle behov, er nødsaget til at udvikle sig på den måde.

Hans Hellighed beviste derefter hvilken af de to religioner, Islam eller kristendommen, det er tilstrækkelig for at opfylde de behov der til enhver tid er, ved at sammenligne dem begge og vise, at den senere ikke har kunne modstå tidens prøvelse og derfor er blevet ændret. Omvendt er Islams lære sådan, at selv hvis livsstilen i en tidsalder går imod den, vil der stadig ikke være nogen grund til at ændre den. Derimod vil enhver tids praksis i sidste ende stemme overens med dens lære. For eksempel i tilfældet med skilsmisse eller det tilladte antal af koner, har [Vesten], som engang var stæk modstander af skilsmisse, nu endelig accepteret denne praksis.

En skilsmisселov er blevet vedtaget i England, som primært har sine rødder i islamiske principper fra Hanafi retsskolen.

Hans Hellighed fortsatte derefter med at sammenligne præcist og velbegrundet og gjorde det klart, at Islam står fast på sine principper, mens kristendommen er bøjelig. [Derfor] kan den ikke konkurrere med Islam og det er derfor, at Islam vil være den næste globale religion. Hans Hellighed fortsatte dette tema ved at sige:

I dag lægges der stor vægt på [at tilegne sig viden] gennem observation og [erfaring]. Følgelig, i henhold til religion, rejser der sig et spørgsmål om hvorfor Gud, hvis Han talte til mennesker før, ikke længere gør det i dag. Hvis Gud skulle tale med nogen i denne tid, vil den religion hvis tilhængere Han gav Sin åbenbaring, blive betragtet som sand. Kun Islam kan besvare dette spørgsmål for det siger, at Gud i dag taler på samme måde som Han gjorde før. I denne tidsalder talte Gud med Hazrat Sahib^{as} [Den Lovede Messias^{as}] som tjente Islams sag. Islam er derfor den eneste religion, som kan slukke alle menneskers [spirituelle] tørst og opfylde deres behov og det er

derfor det vil være den næste globale verdensreligion.

Derefter talte Hans Hellighed om den muslimske verdens nuværende tilstand. Han sagde:

På trods af, at det går gennem en turbulent tid, er dette også et tegn på dens sandhed, da Gud den Almægtige havde forudsagt, at når den muslimske verden ville afvige fra Islams lære ville deres tilstand forværres. Da de havde givet slip på Gud den Almægtige, den Hellige Profet^{sa} og den Hellige Koran havde de mødt deres skæbne. Ydermere er deres læresætninger sådanne, at de giver Islams fjender mulighed for at angribe og tale nedsættende om Gud den Almægtige og den Hellige Profet^{sa}.

På dette tidspunkt viser et notat sig i en rapport fra Al-Fazl , hvor en af Hans Helligheds seneste drømme var blevet gengivet, som relaterede sig til dette emne. Hans Hellighed fortalte om denne drøm:

I går nat så jeg [i en drøm] et hus og bag huset en vej. Folk lå med ansigtet rettet nedad, og det så ud som om de lå i nedkastning foran et individ. Dette gjorde mig vred. Jeg henvendte

mig derfor til dem for at få dem til at stoppe. Da jeg kom tættere på blev jeg klar over, at de ikke lå i nedkastning, deres kinder lå i stedet langs jorden mens de så op mod himlen og kravlede fremad. Jeg kiggede op, og så en stor bebyggelse, hvor der glødede et specielt lys. Den Lovede Messias^{as} sad i en beholder - som mindede om et skib - som var ved at stige ned på jorden. Folk [omkring mig] talte også om, at de havde set den Lovede Messias^{as}. Beholderen kom til jorden som et fly og jeg ledte der efter Hazrat Sahib^{ra}, men kunne ikke finde ham nogen steder. Jeg blev trist ved tanken om, at han måske var sur på mig og ikke ønskede at se mig. Derefter gik jeg hen til min mor i håbet om at han måske ville være hos hende. Mine øjne var fyldt med tåre og jeg fortalte hende, at Hazrat Sahib^{as} ikke havde mødt mig, og at han måske var utilfreds. Hun fortalte mig, at hun var på vej et sted hen i en hestevogn sammen med Sharif Ahmad og Aziz Ahmad, men da hun hørte at Hazrat Sahib^{as} var kommet vendte hun straks tilbage, men hun havde heller ikke mødt ham. Hendes ord lindrede mig. Ved at se mine tåre sagde [min] mor, at dette kun var et syn og at det skulle fortolkes. Jeg blev yderligere bekræftet

i dette og forstod, at det uden tvivl var et syn og de tanker jeg havde haft om årsagen til at Hazrat Sahib^{as} ikke havde mødt [mig] ikke var korrekte.

I drømmen blev jeg vist tre fortolkninger af hvad det kunne betyde. Jeg sagde til mig selv, at enten ville jeg skrive en bog på et sprog jeg ikke var bekendt med, eller jeg ville holde en fremragende tale, som ville være uden sidestykke eller [ville jeg blive givet] et stort tegn. Derefter vågnede jeg. Efter at have afsluttet sin tale sagde Hazrat Khalifatul Masih^{ra} II: Da jeg holdte min tale, blev det vist mig, at der var et lys som pludseligt nedsteg fra himlen og kom ind mig. På grund af dette begyndte min krop at udgive stråler. Jeg følte, at jeg begyndte at tiltrække publikum mod mig. De blev - sammenbundet - ved med at blive tiltrukket mod mig.

(Al-Fazl, 9. april 1920)

Vores Gud – en Levende Gud

Eksempler på et levende forhold til Gud

Denne tid er præget af ateisme og gudsbenægtelse. Flere undersøgelser viser, at religion ikke har den store betydning for danskerne. I en tid, hvor nyateismen vinder frem er gudstro og religionens betydning ikke har nogen særlig betydning stilles der ofte spørgsmålstegn ved om vi overhovedet har brug for religion i det 21. århundrede?

I Islam er troen på Guds eksistens essentiel og grundlæggende. Men denne tro er ingen blind tro uden beviser. I en sand troendes liv vil der dagligt forekomme hendelse, som for ham eller

hende beviser at Gud findes. Dette kan være i form af bønner, der bliver accepteret eller at de bliver hjulpet i situationer, hvor intet verdsligt middel har været involveret. En person, som benægter Guds eksistens vil måske kalde det tilfældigt eller et lykketræf. Men de, som tror på Gud har vished om, at der er et højere væsen, Som har vist dem tegn på Sin nåde.

I denne artikel vil jeg give eksemplet på folk, der i praksis har oplevet hvordan Gud hjælper dem i nød, og hvordan Han accepterer deres bønner.

I denne tidsalder er den person, der havde det tætteste og mest levende forhold til Gud den Lovede Messias^{as}. Vi kan se, hvordan den guddommelige hjælp altid var med ham.

Det nævnes i en hadith, at Hazrat Muawia Bin Murrah^{ra} beretter fra sin fader, at Profeten^{sa} sagde:

”Der vil i min Ummah altid være en gruppe, som vil modtage guddommelig hjælp. Den der forlader den gruppe, vil ikke kunne skade dem. Sådan vil Allah gøre indtil Dommedag.”

Denne gruppe er uden tvivl den Lovede Messias^{as}’ menighed. Vi kan yderligere se i de åbenbaringer, som han modtog, at Gud lovede at sende Sin hjælp. Et sted siger Gud:

”The days shall come when God shall help you.”

Dansk oversættelse:

”De dage skal komme når Gud vil hjælpe dig”

Vi kan således se, hvordan Gud på forskellige måder hjalp den Lovede Messias^{as}. Der er eksempler, på at modstandere har forsøgt, at nedvær-

dige ham, men ikke er lykkedes med det. Derudover kan vi se, hvordan han alene via Guds hjælp ved forskellige lejligheder, viste sin storslåede intellektuelle kapacitet. Yderligere forudsagde han, at der ville komme forskellige jordskælv og andre naturkatastrofer, som ville være et tegn på hans sandhed. Ved andre lejligheder kan vi se, at hans bønner bliver accepteret, hvor det ellers virkede umuligt. Alt dette bevidner, det tætte forhold han havde til Gud og er et bevis på Guds eksistens.

Det var netop hans mission at fortælle folk om Guds eksistens og få dem til at etablere et levende forhold til Ham. Således skriver han:

”Det formål jeg er blevet sendt med fra Gud er, at jeg, ved at fjerne afstanden som er opstået i forholdet mellem Gud og Hans skabninig, skulle genoprette et forhold af kærlighed og hengivenhed.”

Et andet sted siger han:

”Jeg er blevet sendt for at styrke troen

og for at bevise Guds eksistens overfor folk, da de er blevet svage i troen.”

Mange hændelser i den Lovede Messias^{as} liv illustrerer hans tætte forhold til Gud, og der kan gives utallige eksempler på modtagelse af guddommelig hjælp. Men den Lovede Messias^{as} har selv fremhævet fem særlige episoder i sit liv hvor Guds særlige hjælp var med ham.

Den første begivenhed var, da Dr. Martin Clark anklagede den Lovede Messias^{as} for at have sendt en person, Abdul Hamid, for at slå ham ihjel. Abdul Hamid erklærede ligeledes, at være blevet sendt af den Lovede Messias^{as} med dette formål. Retten i Amritsir udsendte derfor en arrestordre på den Lovede Messias^{as} den 1. august 1897.

Men seks dage senere den 7. august 1897 fandt de ud af, at de ikke have beføjelse til at udsende denne ordre, som var blevet sendt seks dage tidligere. Årsagen var, at den anklagede person (den Lovede Messias^{as}) ikke boede i det distrikt, hvor arrestordren var blevet sendt fra. De gav derfor besked til retten i Gurdaspur distriktet, at den ordre, der blev sendt seks dage for inden ikke var korrekt, og at

de ikke behøvede at arrestere den Lovede Messias^{as}, men kunne nøjes med blot at tilkalde ham i retten. Følgelig blev han kaldt til retsmøde den 10. august 1897.

Under retsmødet udviste dommeren stor respekt overfor den Lovede Messias^{as} og sagde, at han troede på hans uskyld, og gav ham tilmed en stol at side på, hvilket var et stort tegn på respekt. Efter retsmødet frifandt dommeren den Lovede Messias^{as}.

I denne begivenhed er der flere tegn, der viser, hvordan Gud hjalp den Lovede Messias^{as}. For det første, at den arrestordre, der blev sendt den 1. august 1897, ikke blev implementeret i løbet af de seks dage, før den blev revideret. For det andet, at arrestordren blev annulleret til en tilkaldelse. For det tredje, at Abdul Hamid, der først anklagede den Lovede Messias^{as} for at sende ham til Amritsir for at slå Dr. Martin Clark ihjel, senere tilstod, at hans første udsagn var sagt som følge af pres fra de kristne, som havde truet ham på livet. For det fjerde, at de modstandere, der havde håbet på, at se den Lovede Messias^{as} blive ydmyget i retten, selv oplevede stor nedværdigelse.

Det største af alle tegn var, at Gud før alt dette have åbenbaret den Lovede Messias^{as}, at dette ville ske, og at Gud ville hjælpe ham, og ikke lade ham blive ydmyget.

Den anden begivenhed var, da Maulwi Muhammad Hussain Batalwi anklagede den Lovede Messias^{as} for at ville slå ham ihjel. Han begrundede dette med den mubahala udfordring, som den Lovede Messias^{as} havde givet. Muhammad Hussain Batalwi fik hjælp fra både de kristne og hinduerne, men lige lidt hjalp det. Den Lovede Messias^{as} fik via guddommelig åbenbaring besked om, at autoriteterne ville få indsigt i sandheden og at hans uskyld ville blive bevist. Da dommeren til slut gav sin dom, frifandt han den Lovede Messias^{as}, og gav ham tilmed lov til at gå rettens vej, som gengæld på det nedværdigende forsøg, som Muhammad Hussain Batalwi havde gjort.

Den Lovede Messias^{as} skriver om denne retssag:

”Blandt Gud den Almægtiges tegn er den retssag, som blev indgivet mod mig i retten i Gurdaspur distriktet i februar 1899. Denne [retssag] endte

med, at jeg blev frifundet for anklagerne. Gud havde på forhånd in-formeret mig, hvordan denne retssag ville udmønte sig. Han ville beskytte mig mod fjendernes modbydelige intentioner, og deres anstrengelser ville gå til spilde. Det var også, hvad der skete. Det er ikke skjult for dem, der har viden om denne sag, at fjenderne ikke holdt sig tilbage med hensyn til at anklage mig og anstrengte sig til deres yderste.”

Den tredje begivenhed var den retssag, hvor Karam Din sagsøgte den Lovede Messias^{as} i Jehlum. Sagsforløbet er langt og kompliceret og involverer flere parter og retssager.

Det tager udgangspunkt i, at den Lovede Messias^{as} trykte nogle af Karam Dins breve, som han havde sendt til ham i sin bog ”Nazul-ul-Masih”. Karam Din havde yderligere sendt nogle breve til Hakim Fazal Din Sahib, der var redaktør på bladet ”Al-Hakam”, som ligeledes havde trykt disse breve i sit blad. Efterfølgende benægtede Karam Din dog nogensinde, at have sendt disse breve.

Selvom den Lovede Messias^{as} havde ret til at sagsøge Karam Din gjorde

han det ikke, men Hakim Fazal Din gjorde det til gengæld. Under den retsag bragte Karam Din uddrag fra bogen "Nazul-ul-Masih", hvorpå Hakim Fazal Din påny sagsøgte Karam Din, og anklagede ham for at have stjålet disse uddrag, da bogen endnu ikke var trykt, og han var ejeren af det forlag, der skulle trykke den.

Som modsvar på disse retsage sagsøgte Karam Din den Lovede Messias^{as} og nogle af hans tilhængere ved retten i Jehlum. Han anklagede ham for at have brugt nedladende og nedværdigende ord om ham og hans slægtninge. Følgelig blev den Lovede Messias^{as} nødt til at rejse til Jehlum for denne retssag.

Den Lovede Messias^{as} fik gang på gang beroligelse fra Gud om, at Han ville hjælpe ham, og at hans ære vil blive forøget. Han skriver således om rejsen til Jehlum:

"Da jeg i 1904 var på vej til Jehlum for Karam Dins retssag, fik jeg en åbenbaring at Jeg vil vise dig velsignelser fra alle sider. Denne åbenbaring blev fortalt på stedet til alle menighedens medlemmer og blev ligeledes trykt i

Al-Hakam. Denne åbenbaring blev opfyldt på den måde, at da jeg var ved at ankomme til Jehlum, var der cirka 10.000 mennesker til stede på gaden, som ventede på at møde mig. De stod i en så ydmyg tilstand, at det virkede, som om de lå i sajdah. Derudover var der så mange mennesker ude foran retten, at autoriteterne var forbløffede over dette. 1100 mænd og 200 kvinder gjorde bai'at og trådte ind i menigheden. Og jeg blev frifundet i Karam Dins sag. Mange mennesker gav gaver med hengivenhed og ydmyghed. På den måde kom vi tilbage til Qadian fyldt med velsignelser, og Gud opfyldte den profeti, [der var i åbenbaringen]."

Den fjerde begivenhed involverede ligeledes Karam Din, der denne gang lagde sag an mod den Lovede Messias^{as} i Gurdaspur. I denne retssag var Atma Ram dommer og han havde intentioner om at give en dom på livstid til den Lovede Messias^{as}. Mange modstandere gik ligeledes i retten for at vidne mod den Lovede Messias^{as}. Om hvordan Guds hjælp kom, skriver den Lovede Messias^{as}:

"På det tidspunkt gjorde Gud mig

bekendt med, at Atma Ram ville begræde tabet af sit afkom. Jeg fortalte min menighed om denne vision hvorefter hans to sønner gik bort i løbet af 20-25 dage. Til sidst endte det med, at Atma Ram ikke var i stand til at give mig en dom på livstid. Selvom han havde intention om at gøre således, forhindrede Gud ham i at gøre det. Han gav til gengæld en bøde på 700 rupee. Da denne sag [blev anket og] kom for den næste ret, blev jeg frifundet og min bøde blev tilbagebetalt. Men Atma Rams to sønner kom ikke tilbage...alle mine fjender mislykkedes i deres formål. Det er ærgerligt, at mine modstandere på trods af at være mislykkedes gang på gang stadig ikke kan indse, at der er en skjult hånd, der beskytter ved hvert eneste angreb...og ikke blot beskytter, men tilmed på forhånd indvier [mig i,] at 'Jeg vil beskytte dig'."

Den femte begivenhed var efter Lekhrams død, hvor politiet kom for at ransage den Lovede Messias^{as}' hjem. Lekhram døde som følge af den Lovede Messias^{as}' forudsigelse, fordi han brugte yderst upassende og nedværdigende sprog om islams Hellige

Profetsa. Gud havde fortalt den Lovede Messias^{as}, at Lekhram ville blive dræbt, og det var også sådan det skete, på trods af at der var alle former for sikkerhedsforanstaltninger, undgik Lekhram ikke at blive dræbt. Efterfølgende anklagede hinduerne den Lovede Messias^{as} for at stå bag drabet. Det siges, at da politiet kom, var den Lovede Messias^{as} i gang med at læse sin bog "Siraj-e-Munir", hvor han havde skrevet, at han i dette sagsforløb havde gennemgået samme form for prøvelse som Jesusas gennemgik. Den Lovede Messias^{as} tænkte dog, at han endnu ikke var blevet udsat for nogen prøvelse fra myndighedernes side, som det var tilfældet med Jesusas. Han var i disse tanker, da politiet kom for at ransage den Lovede Messias^{as}' hjem. Det berettes, at han på det tidspunkt ikke udviste nogen form for nervøsitet eller bekymring, tværtimod stillede han sin assistance til rådighed. Politiet kunne ikke finde nogen former for beviser og forlod efterfølgende stedet.

Disse fem episoder er særligt fremhævet af den Lovede Messias^{as}, som tegn på guddommelig hjælp i svære

situationer. Dette er blot et resumé af disse hændelser, hvor kun de vigtigste ting er blevet fremhævet.

Derudover er andet stort tegn på et levende forhold til Gud, at ens bønner bliver accepteret. I denne henseende ser vi ligeledes, hvorledes den Lovede Messias^{as} gang på gang oplevede, at hans bønner blev accepteret. Han kom i en tid, hvor muslimer generelt ikke troede på en Levende Gud eller på, at bønner kunne blive accepteret. I en sådan tid skrev han, at islams særtegn netop var, at det troede på en Gud, der accepterede bønner. Han skriver et sted:

”Husk på, at det er islams privilegium og fryd, at den har læren om bønnen. Forsøm derfor ikke dette og bliv aldrig træt af at bede. Derudover er bønnen et ypperligt eksempel på Guds eksistens. Gud siger således et sted:

Når mine tjenere spørger dig, hvor Gud er? Og hvilket bevis der er på det? Så sig, at Han er meget nær. Beviset er, at når en bedende påkalder Mig, besvarer Jeg [hans kald]. Nogle gange via sande drømme og andre gange via visioner eller åbenbaringer. Via bønnen bliver man bekendt med den guddommelige

magt og styrke og indser [samtidig], hvor Almægtig Han er, [og] at Han er i stand til at løse problemer.”

Vi kan se, at det ikke kun var med ord, at den Lovede Messias^{as} udtrykte sin tiltro til bønnens styrke. I praksis ser vi ligeledes, hvordan han bad. Selv når det drejede sig om anliggender, der umiddelbart virker som bagatel-ler, henvendte han sig altid til Gud. Hazrat Mirza Bashir Ahmad Sahib^{ra} beretter, at:

”Den Lovede Messias^{as} engang var på vej hjem fra byen, og var ved at træde ind i sit hjem, at en person fra lang afstand spurgte om noget. På det tidspunkt var der mange folk til stede. Denne persons stemme kunne derfor ikke høres tydeligt. Den Lovede Messias^{as} gik derefter indenfor, men da han kom på afstand fra folk, gav denne persons sørgmodige stemme genlyd i hans ører. Han gik udenfor og spurgte, hvor den person var, der havde spurgt om noget tidligere, hvortil folk svarede, at han havde forladt stedet. Derefter gik han indenfor igen, men var rastløs. Kort tid efter hørte han igen den samme persons stemme ved

døren. Han skyndte sig at komme ud og lagde en sum penge på hans hænder og sagde: 'Jeg var rastløs på grund af denne person og jeg bad også at Gud skulle bringe ham tilbage'."

Vi kan ligeledes se, hvordan forskellige folk blev raske fra fysiske lidelser ved den Lovede Messias'as bønner. Hazrat Mirza Bashir Ahmad Sahib^{ra} beretter:

"Hazrat Mir Sahib [Mir Muhammad Ishaq Sahib^{ra}], var engang meget syg og hans tilstand var kritisk. Lægerne havde tilmed opgivet alt håb. Da den Lovede Messias^{as} gik i gang med at bede til Gud, fik han følgende åbenbaring: altså, at din bøn er blevet accepteret og den Barmhjertige og Nædige Gud giver dig glædeligt budskab om dette barns ve og vel. Kort efter blev Hazrat Mir Sahib^{as} rask, hvilket ikke var forventet og Gud gav ham helbred via Sin Messias^{as} bøn."

Et andet eksempel på en bøn, der gik i opfyldelse, finder vi i følgende beretning. Sheikh Muhammad Hussain Sahib, pensioneret dommer fra Islamia Park Lahore, skriver:

"Engang da Hazooras boede i Mian

Charagh Din Sahibs hus i Lahore, var det januar måned, jeg husker ikke hvilket år. Klokken var ti om aftenen og det havde ikke regnet det år. En fra forsamlingen sagde 'Hazoor bed for at det skal regne. For der er udsigter til tørke hvis ikke det regner [snart].' Hazoor hverken bad eller svarede den pågældende person, hvorefter folk igen begyndte at tale om andre ting. Derefter bad den samme eller en anden person igen Hazoor om at bede for at det skulle regne. Men endnu engang rettede Hazoor ingen opmærksomhed mod dette. Da en person tredje gang bad Hazoor om at bede for at det skulle regne, løftede Hazoor hænderne og begyndte at bede. På det tidspunkt skinnede månen og himlen var klar. Men så snart Hazoor løftede hænderne kom en lille sky til syne på himlen og det begyndte så småt at regne. Da Hazoor var færdig med at bede, hørte det også straks op med at regne. Det varede kun i få minutter, og der var klar himmel."

Et eksempel på en bøn der gik i opfyldelse finder vi i form af et intellektuelt mirakel. Hazrat Yaqoob Ali Irfani Sahibra skriver:

"I de tidlige dage havde den Lovede Messias^{as} ikke skrevet nogle bøger på arabisk. Alle bøger var enten på urdu eller der var digte på persisk. En gang sagde Hazrat Maulvi Abdul Karim Sahib: 'Hazoor, De bør også skrive noget på arabisk.' Den Lovede Messias^{as} svarede meget simpelt at han ikke kendte til arabisk. Maulvi Abdul Karim Sahib, var en meget uformel person. Han sagde: 'Hvornår siger jeg, at De kan arabisk. Mit formål er, at Hazoor skal tage på Tur bjerget og bringe noget derfra' [altså, at Hazoor^{as} skulle bede Gud om hjælp til dette]. Hvortil Hazoor^{as} svarede: 'Ja, jeg vil bede.'

Derefter forlod han det sted og da han kom tilbage sagde han med et smil: 'Maulvi sahib! Jeg har bedt og er begyndt at skrive på arabisk. Det virker til at være meget nemt. Det første jeg har skrevet er et digt. Jeg har skrevet 100 vers, som jeg har medbragt. Lyt venligst [til dem].' Dette var den første skrift, som den Lovede Messias skrev på arabisk og er trykt i bogen 'A'yeena Kamalaat Islam'. Derefter skrev han flere bøger på arabisk og udfordrede alle samtidens lærde per-

soner, at de skulle skrive noget, der var ligeså stilistisk, retorisk elegant, fyldt med mening, visdom og sandheder på arabisk. Men ingen var i stand til at tage denne udfordring op."

Der er et hav af eksempler på den Lovede Messias^{as}' bønner, der er gået i opfyldelse. Her har jeg blot gengivet nogle få beretninger, der bevidner dette.

Dernæst kan vi se, at det ikke kun er den Lovede Messias^{as} der har et levende forhold til Gud, men også dem, der fik den velsignelse at acceptere ham, ligeledes fik del i disse velsignelser. De havde også et nært forhold til Gud, og Gud hjalp dem og accepterede deres bønner.

En af den Lovede Messias^{as}' disciple var Hazrat Master Abdul Rehman Sahib^{ra}. Han var tidligere sikh, men blev senere muslim. Han fortæller om en begivenhed, hvor hans bønner blev accepteret.

Han siger, at han i 1908 var studerende i Central Training College Lahore. Blandt hans medstuderende var der både hinduer, muslimer og 4-5

kristne. En af de kristne var Yousuf Jamal-ul-Din, der var konverteret fra islam. Disse kristne inviterede ham en dag til te og sagde, at han havde taget et stort skridt og var gået fra at være sikh til muslim. Han skulle nu tage det næste skridt og blive kristen. Dette ville også gavne hans økonomiske situation. Derpå svarede Hazrat Master Abdul Rehman Shaib^{ra}, at han kun var søgende efter en levende Gud. Hvis dette var muligt i kristendommen ville han blive kristen. Yousuf Jamal spurgte, hvad han mente med en levende Gud. Han svarede, at:

”Der står i Bibelen at ‘den, som banker på, lukkes der op for’ og ‘den, som søger, finder.’ I Koranen står der ligeledes, at Allah svarer den nødstedtes bøn. Hvis I kan vise disse vel-signelser i kristendommen, vil jeg blive kristen.”

Yousuf Jamal svarede, at efter Vedærne, Bibelen og Koranen kan der ikke længere modtages åbenbaring. Han sagde yderligere, at Gud nu kun hører og ser, men kan ikke tale. Hazrat Master Abdul Rehman Sahib^{ra} sagde at:

”Det væsen, Der kan høre og se kan også tale. Jeg har netop modtaget en åbenbaring: ‘Det første spørgsmål vil blive fortalt.’”

Han forklarer efterfølgende at:

”Da jeg tre dage senere lå i min seng, blev jeg vist matematik eksamen i en vision. Men jeg huskede efterfølgende kun det første spørgsmål som jeg noterede. Under eksaminationen tre uger senere kom det spørgsmål, som jeg havde fortalt, hvilket forbløffede de resterende studenter. En person, Abdul Hamid M.A., der var skoleleder, var i praktik det pågældende sted, var ateist. Han blev overbevist om Guds eksistens efter denne hændelse. Andre sagde, at det der var sket, var en tilfældighed.”

Alle begyndte nu, at bede Master Sahib^{ra} om at fortælle noget af det usete. Han svarede, at han ville bede til Gud. Han sagde, at:

”I en af de følgende dage fik jeg denne åbenbaring: ‘Det er en dreng - en dreng. Ikke en pige.’ Altså, at Gud vil skænke os en søn. De studerende spurgte via en anden [ahmadi] stu-

derende Sufi Ghulam Muhammad Sahibs kone i Qadian om situationen i min hjem. Hun skrev, at Master Sahibs kone var gravid i anden eller tredje måned og ville give besked, når en dreng ville blive født. I april 1909, omkring vores årlige eksamination, kom meddelelsen. Yousuf...fortalte, at Sufi Sahibs kone har sendt mig dobbelte lykønskninger, da jeg både havde fået om søn og profetien i åbenbaringen ligeledes var blevet opfyldt. Jeg inviterede derefter mine venner til middag og sagde, at hvis I 15 år går i kirke, tempel eller andre hinduistiske tilbedelsessteder, og ikke modtager noget svar på jeres bøn, bør I forstå, at det ikke er Gud I tilbeder, men derimod en falsk Gud som I selv har lavet.... jeg sagde, at I nu skriftligt skal bevidne [de forudsigelserne om min bønns opfyldelse.] Men de [Yousuf Kahan og Peter ji] kom med forskellige bortforklaringer, hvorpå jeg sagde, at hvis I bevidner vil I bestå jeres eksamen, ellers vil I dumpe...Da vores eksamensresultat kom, bestod alle pænær de to.”

Hazrat Sheikh Zainul Aabideen Sahib^{ra} og Hazrat Hafiz Hamid Ali Sahib^{ra} fortæller om deres rejse til det østlige Afrika:

”Vi gik ombord på skibet og der var 1000 mennesker sammen med os. Der var stadig er par dage til vi skulle nå Afrika, da kapajnen omkring midnat annoncerede, at vi var midt i en kraftig storm, skibet havde lidt skade og der var ingen mulighed for at reparere det. Folk ombord skulle derfor bede. Min bror Hamid Ali^{ra} vækkede mig. Jeg spurgte hvorfor folk græd? På den betingelse, at jeg ikke ville udvise sorg, fortalte Hafiz Sahib mig hvad der var sket, og sagde at jeg skulle bede. Jeg sagde, at det var umuligt, at vores skib ville drukne fordi der var to af Messias^{as} disciple ombord. Guds udsendte [den Lovede Messias^{as}] har givet mig det glædelige budskab, at I to brødre skal tage til Afrika, drage stor fordel derfra og komme sikkert tilbage. Min bror Hamid Ali sagde, at det kan være Hazoors^{as} ord har en anden betydning og skal fortolkes. Jeg sagde, at det absolut ikke kunne være sådan. Det er min tro og jeg har absolut vished om, at det jeg har hørt fra Hazoors^{as} mund, er hvad der vil ske. Efterfølgende bad vi. Omkring halvanden time senere annoncerede kaptajnen, at de nu

var i sikkerhed og skibet var udenfor fare. Fire dage senere nåede vi frem til det østlige Afrika og skibet lå ved kaj i otte dage. Derefter sejlede det mod Zanzibar og druknede en dag senere. Min onkel Shahabuddin Sahib læste denne nyhed i en avis i Batala, mens han var i gang med at købe ind. Han fortalte dette til min bror Faqeer Ali, men sagde at han ikke skulle tale om det derhjemme, men give den Lovede Messias^{as} besked. Begge to tog til Qadian og begyndte at græde, da de mødte Hazoor^{as}. Hazoor^{as} spurgte om årsagen til deres gråd. Derefter fortalte de, at vi begge var druknet. Hazooras sagde: 'Det passer ikke. De er i live. Tag hjem os kig i posten. Der vil være et brev fra jeres brødre. Der er også et brev på vej til mig. Hvis jeg modtager brevet først vil jeg give det til jer, hvis I modtager det først, skal I give det til mig.'

Maulana Sadiq Sumatri Sahib beretter, at han under anden verdenskrig havde Japan besat Indonesien. På daværende tidspunkt var japanerne ikke længe om at dræbe nogen, hvis de fik mistanke om nogen. En dag kom en person til Maulana Sahib og sagde, at den japanske regering havde

besluttet at slå ham ihjel. Årsagen var, at de havde indgivet to klagepunkter mod Maulana Sadiq Sahib. For det første at Ahmadiyya Menigheden lovpriste den engelske regering. For det andet, at alle de lærde personer i Sumatra havde tilkendegivet at Japans krig mod England og USA var en religiøs hellig krig, mens Maulana Sadiq Sahib ikke havde gjort sådan.

Maulana Sahib beretter, at han derefter begyndte at bede inderligt. På den fjerde dag kort før morgenbønnen lagde han sig til at sove. Han så i en drøm, at han skulle læse Daniels bogs femte kapitel. Da han åbnede det femte kapitel indeholdte det en drøm, som Belshazzar kongen havde set. Han bad forskellige folk om at tolke drømmen for ham, men ingen kunne tolke den. Til sidst blev Profeten Daniel bragt foran kongen for at tolke drømmen. Han tolkede drømmen og fortalte, at den betød både kongen og hans regering ville gå i opløsning. Samme dag blev kongen dræbt, og hans regering gik i opløsning.

Denne drøm, der var fra slutningen af april eller starten af maj 1945, var

en tydelig indikation på, den japanske regering ville lide samme skæbne som Belshazzar kongen og dens regering. Samme år den 14. august faldt, der to atombomber ned over Heroshima og Nagasaki, som gjorde en ende på den japanske regering. Nogle dage senere blev der fundet nogle officielle dokumenter, der viste, at den japanske regering havde planlagt at eksekvere 65 personer den 23.-24. august 1945. På listen var Maulana Sadiq Sahib nummer 1. Altså gik den japanske regering i opløsning blot ti dage før eksekveringen var planlagt.

Maulana Rehmat Ali Sahib, der var missionær i Indonesien. Han fortæller, at der en dag kom en biskop fra Holland og ville diskutere om islam og kristendommens sandhed. Da de begyndte at diskutere, flokkedes folk for at lytte. På daværende tidspunkt regnede det kraftigt og området var sådant, at hvis det først begyndte at regne, ville det ikke stoppe i op til flere timer. Biskoppen udfordrede derfor Maulana Sahib og sagde, at hvis islam og dens Gud var sand, skulle han bede til Gud om at holde op. Maulana Rehmat Ali Sahib fortæller, at han bad til Gud om at Han skulle stoppe regnen

for at vise islams sandhed. Kort efter holdt det op med at regne, hvilket var et stort mirakel.

Der findes mange lignende beretninger i Ahmadiyya menighedens litteratur, der bevidner, at islams Gud den dag i dag er en levende Gud, som ikke bare lytter til mennesker, men også udtrykker Sin kærlighed til dem, ved at tale til dem og hjælpe dem i svære situationer. Det er denne Gud islam kalder folk til og som er islams privilegium.

Hans Hellighed Mirza Masroor Ahmad^{aa} – Et eksempel på et levende forhold til Gud

Som et udtryk for de guddommelige manifestationer har i dagens verden et spirituelt guddommeligt vejledt khilafat indenfor ahmadiyya menigheden. Den nuværende femte khalifa Hans Hellighed Mirza Masroor Ahmad^{aa} er et levende eksempel på en person, som i dagens materialistiske verden ikke blot kalder folk mod en Levende Gud, men også selv er et forbilleligt eksempel på en person, som har et levende forhold til Gud og selv oplever Guds hjælp på daglig basis.

Han siger følgende om sin tro på Gud: ”Jeg tror på Gud, fordi jeg har set Hans eksistens gennem forskellige midler. For eksempel har jeg set Ham gennem accept af bønner. Der har været tilfælde, hvor jeg inderligt har bedt til Gud, at min bøn skulle besvares inden for 15 minutter og det blev opfyldt.”

Han siger yderligere:

”Jeg er født ahmadi-muslim, men jeg følger ikke dens lære blindt. Tværtimod tror jeg på islam med hele mit hjerte og sjæl efter at have set utallige tegn. Ved mange lejligheder har jeg bedt om noget og mine bønner er blevet accepteret - nogle gange blev de accepteret efter bare et par minutter. Ved andre lejligheder blev de accepteret efter nogle dage, uger eller måneder.”

”På et tidspunkt, da jeg var omkring 17, ønskede jeg noget fra min far, men jeg ville ikke spørge ham direkte om det. Så jeg bad hengivent, at Allah skulle putte det i min fars sind i løbet af kort tid, da der kun var 25 til 30 minutter tilbage i at opnå, hvad jeg ønskede. Med Allahs nåde kaldte min

far mig inden for den periode, og mit ønske blev opfyldt uden at jeg behøvede at spørge ham direkte.”

”Selv før det var der andre hændelser, som alle viste mig, at Allah den Almægtige lytter til os, hvis vi er oprigtige i bønnen. For eksempel, da jeg havde en matematik eksamen og ikke havde gjort det godt, og var sikker på at jeg havde dumpet da jeg forlod eksamenslokalet. Men ikke desto mindre var der to måneder indtil resultatet ville blive udstedt, så jeg bad meget, at jeg skulle bestå på en eller anden måde.”

”Der er en moske i Rabwah kaldet Mubarak-moskéen og som ung teenager bad jeg i et hjørne foan min Herre. Den måde ordene i bønnen kom fra mit hjerte var nok for mig til at forstå, at de havde nået Allah den Almægtige og med Allahs nåde bestod jeg den eksamen. Jeg fandt senere ud af at Education Board sent havde truffet en beslutning om at tildele ekstra point til elever i ’nåde’ og det var Kun på grund af disse ekstra point, at jeg havde bestået.”

En særlig begivenhed, som viser, at

Gud den Almægtige lytter til bønnerne og altid beskytter Sine kære er fra Hans Helligheds officielle tur til Fiji i 2006. Han beskriver selv den episode på følgende vis:

“Under en tur til Fiji, en dag om morgenen, modtog jeg et opkald fra Nazir-e-Ala [menighedens øverste administrative ansvarlige person] i Pakistan, og det var i nyhederne på BBC, at en en voldsom tsunami var på vej mod Fiji, som ville forårsage ødelæggelse. Der var stor panik. Flere [af mine] kære begyndte at ringe. Det var tid til bøn og vi forlod vores bolig for [at tage til] moskéen. Før jeg bad, annoncerede jeg til de bedende, at vi i vores sajdah [nedkastning] ville bede til Gud at Han skulle dirigere tsunamien en anden vej. Jeg ville bede, og jeg fortalte dem, at de skulle bede sammen med mig. Vi bad og Allah skænkede os ro på stedet. Da vi vendte tilbage, fandt vi ud af, at tsunami var blevet omdirigeret. Dette er Guds magt. Supermagter kan ikke stoppe disse naturkatastrofer, men Han lytter til Sine tjener, troende og bedendes bønner.”

Afslutningsvis vil jeg citere den Lovede Messias^{as}.

Den Lovede Messias^{as} siger:

”Hvis du bliver ét med Gud, vær da forsikret om, at Gud også vil være din. Gud den Almægtige vil forblive vågen for din skyld, mens du sover. Gud vil våge over din fjende og tilintetgøre dens planer, mens du er uopmærksom på den. Du kender endnu ikke til [omfanget af] Guds magter. Havde du kendt [til dem], ville der ikke have været en eneste dag, hvor du havde sørget over verden...Gud er en kostbar skat, værdsæt Ham derfor, for Han er din Hjælper på ethvert stadie.”

Han siger yderligere:

”...Hvis du har ladet dit ego forsvinde fuldstændig, vil du sandelig komme i betragtning hos Gud, og Gud vil være med dig. Det hjem du bebor, vil være et velsignet hjem, og Guds barmhjerthighed vil stige ned over din bolig. Selv den by, hvor et sådant menneske bor, vil være velsignet.

Hvis dit liv og din død, hver eneste af dine bevægelser, din venlighed og din vrede er for Gud alene, og hvis du i enhver vanskelig tid ikke sætter Gud på prøve eller bryder dit forhold

til Ham, men i stedet bevæger dig nærmere Ham, så kan jeg med sikkerhed fortælle dig, at du vil blive regnet blandt Hans udvalgte folk... I får glædeligt budskab om, at vejen til at opnå Guds nærhed ligger åben foran jer. Ethvert folk elsker denne verden, og ingen bryder sig om dét, som vil vinde Guds velbehag. Det er en gylden chance for dem, som ønsker at give alt for at træde indad denne port. Lad dem vise sin værdi og derved vinde unikke guddommelige velsignelser.”

Aktiv Islam

DIT FEEDBACK ER VIGTIGT FOR OS!

Skriv til os hvis du har kommentarer,

feedback eller forslag på:

kontakt@aktivislam.dk

MUSLIMER FOR FRED

I dagene 12-15. juni 2019 deltog Muslimer For Fred i folkemødet på Bornholm. I år var placeringen i forhold til sidste år i den anden ende af folkemødet (den vestlige ende).

Ligesom sidste år havde vi et telt, som blev rigt besøgt. Forbipasserende tog

imod vores foldere i stort omfang, mens der konstant hele folkemødet igennem var folk der stoppede op og kom indenfor til spørgsmål og gode samtaler. Der var også gode samtaler og dialog med vores nabolte. Særligt vores badges med vores motto 'kærlighed til alle - had til ingen' var som altid meget populære. Og flere talere på scenen overfor hos -----
-- bar dem og gjorde opmærksom på det gode budskab.

Der var en rigtig god stemning igen i år - også på trods af, at et vist parti med Koran-afbrændinger havde telt 50 meter længere henne ad samme

sti. Vi fandt ud af, at mange for-
bipasserende folkemødet igennem
tog vores foldere om fred og om
loyalitet til Danmark og gav dem til
repræsentanter for partiet længere
henne ad stien.

Enkelte forbipasserende gav da også
udtryk for negative holdninger til
muslimer og islam. En enkelt eller
to fra ovennævnte parti var da også
forbi, og forsøgte at "teste" vores
fredelighed. Vi havde nogle samtaler,
og de besøgende så ud til at gå derfra
med et mere nuanceret syn på emn-

erne. En erklæret Koran-afbrænder
tilstod også, at han selv havde
bevidnet vores fredelige budskab,
eftersom ingen af os gjorde ham
noget, selv da han gentagne gange
havde sagt, at han havde brændt
Koranen.

Igen i år var der foruden os ingen andre muslimske organisationer repræsenteret på folkemødet. Der var muslimer der som almindelige borgere var med deres organisationer, og måske enkelte muslimske gæsteoplægsholdere i enkelte telte, men ingen deciderede organisationer ligesom der var kristne organisationer.

I år var der også for første gang dækning af vores arbejde fra

mediernes side. En lokal avis skrev et portræt af Imam Muhammad Akram. Og Radio 24/7 inviterede vores talsmand til et interview i studiet.

Ovenpå endnu et ganske vellykket folkemøde, ser vi frem til folkemøde 2020.

“En sand muslim kan aldrig hæve sin stemme i had mod sine medborgere, eller for den sags skyld mod den ledende myndighed eller tidens regering. Det er en sand muslims ansvar, at han skal forblive loyal og fuldt ud overholde lovgivningen i det land, hvor han er en borger.”

Hazrat Mirza Masroor Ahmad

Ved åbningen af Vesteuropas største moske, London 2003

Aktiv Islam er Danmarks første islamiske magasin, som udkom første gang i 1959. Magasinets formål er at behandle emner knyttet til religion generelt og til islam og muslimer specifikt. Det forsøger at henvende sig til den almindelige dansker, muslim som ikke-muslim, på en let forståelig måde. Der udgives i dag 4 numre årligt og på hjemmesiden kan du læse de fleste numre, som er udkommet igennem årene.

Ønsker du at abonnere på Aktiv Islam, kan du henvende dig på tlf. Nr.: +45 36 75 35 02, eller på email: kontakt@aktivislam.dk.